

Bahá'ínytt

Nyhetsmagasin for Bahá'í-samfunnet i Norge

Nr. 1/180 'Izzat
September 2023



En bølge av erklæringer
bekrefter styrken i ungdomsbevegelsen

**«De har vist seg som
forkjempere for Planen»**

Innhold

Innholdsfortegnelse for utvalgte artikler

- 3 Åndelig kraft i Golden summer
- 6 Familiefestival med 60 deltagere i Trondheim
- 10 En liten bølge av erklæringer
- 16 Milepæl passert: ISGP i Norge!
- 18 «Terskelen»: – Utrolig lærerikt!
- 22 Mye skryt av en «ny» sommerskole
- 27 Stor deltagelse på rådskonferansen
- 30 «Vi må være som en fontene» Økonomisk rapport
- 32 Norge–India 25 års samarbeid
- 34 Pilegrimsreise til Tyrkia
- 36 Historisk mangfold på det internasjonale konventet

Om Bahá'í Nytt

Bahá'í Nytt utgis av Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'íer i Norge
 Redaktører: Helene Kragh Sendege og Thor Henning Lerstad
 E-post: bahai-nytt@bahai.no / Tlf: 922 57 398
 Persiske sider: Kayvan Hemmat
 Korrektur: Gunn Anna Dyrstad
 Opplag: 650
 Forsidefoto: Sasan Kamali
Sitatet fra forsiden er hentet fra ridván-budskapet 2023 om ungdom: «Langt fra å være bare passive mottagere av påvirkning – den være seg god eller av annen art – har de vist seg som uforferdede og forstandige forkjempere for Planen».

Frist for stoff til neste nummer er 5. januar.

Bidrag til innhold

For å få et variert og godt nyhetsmagasin oppfordrer vi våre lesere til å fortsette å sende inn stoff. Send inn en tekst (kort eller lang) og ikke minst bilder fra bahá'í-aktiviteter du er med på. Bildene bør være originale, slik at de har så god kvalitet og oppløsning som mulig. Oppgi også hvem som har tatt bildet. Når det gjelder teksten, så må den være på norsk og relevant for bahá'í-samfunnet. Vi forbeholder oss retten til å korte ned og redigere innslagene.

Kjærlig hilsen
 Helene og Thor Henning, redaktører

Åndelig kraft i Golden summer



Golden summer ble arrangert fire steder i sommer: Fjell, Stavanger, Trondheim og Skjetten.

Norsk Bahá'í Institutt sendte ut invitasjon 25. mai til alle om å delta. Responen var god. Spesielt deltok mange (ca. 15) både på Fjell og i Stavanger. I Trondheim og Skjetten var det færre. Det var tydelig for alle som var med ungdommene, også på sommerskolen, at det strutter av åndelig kraft og styrke blant ungdommene. Det viser seg også i de mange erklæringene (se egen sak, side 10).

Tidspunkter og læringsmateriale på de ulike stedene:

- Fjell: 19. juni–2. juli: «Ruhi-bok 5»
- Fjell: 2.–8. juli. Sommerskolen med fokus på vitenskap og religion og å være barneklasselærere
- Stavanger: 10.–20. juli: Bok 2
- Trondheim 10.–20. juli
- Skjetten siste uka av juli

Første Golden Summer i Rogaland

Rogaland har hatt sin første Golden Summer med over 70 deltagere og besøkende i kortere eller lengre tid, der ca. 30 av disse var besøkende fra andre områder i Norge eller fra andre land.

Utgangspunktet var en 10 dagers institutt-kampanje der man ønsket å praktisere det man lærte i en organisert undervisningskampanje, spesielt med tanke på å identifisere et nabolag som kan bli fokus for mer fremtidig intensiv aktivitet og læring ▷

▲ Solskinn på alle vist!
 Foto: Ashkan Taheri



▷ i Rogaland. Rogaland har som mål å passere tredje milepæl og det å intensivere læreprosessen i et mindre område, som et nabolag eller landsby, er en viktig strategi for å passere denne milepælen. Det ble en utrolig entusiastisk og lærerik deltagelse av nye og gamle venner i forskjellige aldre i løpet av disse 10 dagene, der ungdom stod i bresjen med et støtteapparat fra veteranene i samfunnet, som knapt har noe sidestykke i Rogalands bahá'í-historie.

Dagene begynte med åndelig del som bestod av bønn og musikk og deretter studerte man samtaler i Ruhi-bok 2, blant annet om kreftene som påvirker oss konstruktivt og destruktivt og om hvordan invitere til instituttprosessen som hjelper oss å utvikle mer kapasitet til å drive denne forvandlingen. Ikke minst lærte vi mye om hvordan å lese virkelig-heten dag etter dag i et nytt nabolag, gjennom observasjon, samtaler, besøk over flere dager til forskjellig tidspunkt og der man samtalte med mennesker i forskjellige aldre.

Politiet: «Dere er på riktig plass til rett tid»

Tasta-området i Stavanger ble valgt som et fokusnabolag. Vi opplevde at innbyggerne ville inngå i meningsfylte samtaler, noen til og med dag etter dag, og innbyggerne har eierskap og kjærlighet for nabolaget sitt. Ikke minst ble det

veldig tydelig at kreftene rundt spesielt juniorungdom er ganske destruktive og behovet for programmet for åndelig og intellektuell utvikling av denne aldersgruppen er ansett som sterkt nødvendig av venner som bor der.

Området har hatt problemer med narkotika og gjengvirksomhet blant ungdom. Politiet har etablert forebyggende tiltak ved stadig tilstedeværelse. I en samtale med politiet sa de at «dere er på riktig plass og til rett tid. Ungdom, spesielt ungdom mellom 10 og 15, trenger deres støtte på dette området.» Dette var som en bekrefteelse. På kvelden deltok fire av disse ungdommene på aktiviteter på bahá'í-senteret. Dette pluss tre andre kontakter som ungdommene hadde blitt kjent med.

Stedet for de fleste samtalene var et flott åpent sportsområde på Tasta. Våre besøkende ungdom spilte fotball og basketball med lokale ungdom og juniorungdom og deretter hadde de samtaler som gjerne fortsatte dag etter dag og ble til så gode vennskap at man gav hverandre klemmer når de møttes igjen! I tillegg kom også noen til kveldsprogrammet der vi hadde sang, trommesirkler og fortsatte samtalene – faktisk studerte vi også delen om vitenskap og religion med disse vennene fra Bok 2 om kvelden. Flere ganger hørte vi 'våre' ungdommer utbryte: «De er faktisk bahá'ier men vet det ikke selv ennå!!!» Noen dager pøsregnet det, men da søkte vi tilflukt i et shoppingsenter på Tasta der man



lett kommer i kontakt med mennesker som deler vår visjon.

Planer lagt for oppfølging i høst

Vi hadde også flere hjemmebesøk rundt omkring i området vårt, som resulterte i at flere av vennene i nettverket vårt kom til Bahá'í-senteret for å delta i denne felles læreprosessen. Våre lokale venner begynte å tenke på egne nettverk rundt seg og har nå lagt planer for høsten med familiefestivaler.

Gjennomføring av denne kampanjen kunne ikke skjedd om ikke en hærskare av lokale venner reiste seg i tjeneste der de organiserte matlaging med to måltider om dagen, kjøring og henting morgen, middag og kveld og gjorde en fantastisk tjeneste i 10 dager. Flere av vennene åpnet sine hjem for overnatting av tilreisende, og en som var bortreist stilte hele huset sitt til rådighet slik at mange reisende kunne bo der.

En tilreisende musiker, Heiko Bärnholdt, ledet den kunstneriske uttrykksformen om samfunnsbygging ved å skape rom med trommer der alle måtte lytte til hverandres unike lyd og rytme for å spille i harmoni – en flott metafor for hvordan vi også bygger gode samfunn!

Golden Summer fortsatte med fire dagers samling for 6–8 juniorungdommer fra 17. til og med torsdag 20. juli 2023.

Områdeundervisningskomitéen og alle tre koordinatorene for instituttet i Rogaland samarbeidet nært med begge Lokale Åndelige Råd i Rogaland samt med hjelpeledere og deres assistenter i å hjelpe vennene i denne fasen av vekst og intens læring. I tillegg var vi velsignet av at vår elskede rådgiver Sabá og hans familie kom og deltok på kampanjen over flere dager og gav oss mye oppmuntring, inspirasjon og veiledning – og ikke minst tillit til læreprosessen vår.

Noen synspunkter:

Sean, 12 år gammel, fra Belgia:

– På Golden Summer i Stavanger lærte jeg å benytte nye metoder for å treffe folk, som å gå på fotballbanen og i skateparken. I Belgia er det mer vanlig å gå hjem til folk og møte dem på gaten. Så det var en ny opplevelse og jeg fikk mange nye venner.



Sebastian, 14 år, Asker:

– Jeg lærte hvordan jeg kan ha meningsfulle samtaler med folk jeg ikke kjenner og hvordan jeg kan gå utenfor komfortsonen min og ta kontakt med folk jeg ikke kjenner. ▷





▷ **Mehmet, 42 år, Stavanger:**

– Jeg ble kjent med forskjellige mennesker og er veldig glad for å komme til Bahá'í-Senteret.

Sayeh, 11 år, Stavanger:

– Jeg har lært hvordan jeg kan spille gitar og hvordan jeg kan bli gode venner med folk og bli så snill jeg kan.



Rådgiver Saba Mazza:

– Hva er ditt helhetsinntrykk fra Golden Summer i Rogaland?

– Den første følelsen var ånden av enhet, vennskap, samarbeid mellom alle aldre. I nabolaget utforsket vi sammen, side ved side, med gjensidig støtte i forsøkene på å ha meningsfulle samtaler. Det var veldig inspirerende å se at ikke bare enkelte individer, men hele samfunnet nådde ut sammen og ordnet alt sammen. Det er den rette åndelige kjemien for å frigjøre kraften i niårsplanen og virkelig forene de gode kreftene i det norske samfunnet med lære-ånden og troens ånd. Dette er virkelig det beste grunnlaget for den tredje milepælen, for å prøve å bygge den på dette åndelige grunnlaget.

Intervjuer: Mehran Jazbani.

(Denne rapporten er redigert utfra bidrag fra Kitt Sandvik, Mehran Jazbani og Ashkan Taheri)

Familiefestival med 60 deltagere i Trondheim

Vennene i Trøndelag opplevde suksess med en familiefestival under Golden Summer. Her er noen læringspunkter som alle kan dra nytte av:

«**V**i, en kjernegruppe på 5 damer bosatt på Nardo, Risvollan, Stubban og Moholt. Vi bestemte oss for å arrangere en familiefestival 16. juli under Golden Summer i Trondheim. Den skulle være lavterskel, dvs. ikke for ambisiøs. Med en læringsholdning: Hva lærer vi?

Mål: Å invitere folk fra nabolagene våre til å delta på en festival med ønske om å bli bedre kjent. Hvordan kan vi skape et nabolag som er godt og trygt for alle? At flere enn oss kan være med å bidra med sine talenter. Til slutt ha det artig i lag.

Vi fikk besøk av Rådgiver Saba Mazza og av Hjelperådsmedlem Kehler Moghen. De hjalp oss i gang med å gå ut og invitere. Shoreh(mor) og Baran på 12 år gikk i lag flere dager på Moholt hvor Eberg skole ligger. Tre av oss damene gikk på Risvollan i to dager og fami-

lien Nora og Navid med to barn i nabolaget sitt. Det var ukjent for de fleste av oss å gå slik ut og invitere. Det viste seg å være utrolig lett å invitere til Familiefestival. Alle vi snakket med var positive og tok enten bilder av invitasjonen på sin mobil eller de fikk med en.

Den som hadde laget invitasjonene var Baran på 12 år. Ellers var Tanin, Mari og Fatima med å bidra.

Fikk lov å bruke skolen

Vi hadde fått lov av rektoren på Eberg Skole – hvor to av barna i vårt samfunn går – å bruke skolen. Vi skulle være ute da det var fellesferie og skolen var stengt, ellers hadde vi fått lov til å bruke gymsalen. Rundt området er det både en fotballbane og en lekeplass for mindre barn.

Da klokken var 12 startet vi og det var tynt i rekkene. 16 bahá'ier med store og små og tre venner. Vi satte i gang med programmet og etter hvert kom det flere og flere til. Da vi hadde startet opp med samarbeidsleker kom det flere afrikanske mødre med sine små barn og en mor med to barn fra lekeplassen. De afrikanske mødrene hadde blitt invitert til å komme tidligere. Så kom det enda flere afrikanere som

hadde blitt invitert da vi gikk rundt. Vi spilte musikk, det ble litt dans og etter hvert mat.

Vi hadde og en post hvor en av de unge jentene fra Somalia, via ekteparet fra Nardo, tegnet med Henna på hendene. Det var neglelakk med Baran og ansiktsmaling med Googoosh. Nika, 8 år, hadde et lykkehjul hvor de som fikk 9 fikk en premie og hvis ikke en kjærlighet på pinne.

Mari som hadde bakt boller tok turen opp på lekeplassen og ga de som var der smaksprøver og hun inviterte dem til familiefestivalen. Mange kom til. De fikk de to sitatene med seg og informasjon om hva dette var.

En mor fra Uganda sa: «Hvis dere skal starte barneklasse så gi beskjed til meg.»

På slutten, etter 2 timer og 15 minutter, samlet vi folkene som var igjen og Mai fortalte hensikten med festivalen og hva vi hadde gjort tidligere. Vi rådslo om to sitater og sang to sanger. Mari hadde en fortelling fra Bok 3, og vi sang den ene sangen igjen. «Vi er blomster.»

Vi fikk telefonnummeret til fem interesserte som ville komme på neste familiefestival eller barneklasse.

Til sammen var det ca. 60 innom med stort og smått. Det var stort sett små barn og foreldre. ▷



► Det er lett å invitere!

Konklusjon: Ha håp. Det var lett å invitere. Vi ba Ahmads tavle hver dag fra 10.–16. juli. Det var fellesferie med mange bortreiste, men for de som var hjemme var det noe å finne på. Det var fint vær. Det var flere aktiviteter, noe som var positivt. Samarbeidslekene var artige og gode. Mat trekker folk. Vi som gruppe samarbeidet veldig bra, vi utfylte hverandre.

Hva vi har lært til neste festival som vi tar sikte på i september? Satse på festival 4 ganger i året? Andre bydeler kan og ha familiefestival. Litt vel dyre gaver på lykkeshjulet? Viktig

at de ikke er så dyre eller for mye. Lage stor plakat som det står familiefestival på som vi kan rulle sammen og bruke hver gang. Noen synes at «festival» er litt pompøst, «Familiefest» i stedet? Kjøpe inn noen flere bord og stoler som vi kan slå sammen. Sitatene og rådslagningen kan komme senere i programmet da folk er litt seint av seg. Neste gang: Dele inn barnegruppe og voksengruppe som gjør hver sine ting i forhold til å studere ett eller to sitat. Lage en Facebook-side neste gang.»

Tekst: Mai Antonsen

Program for Familiefestivalen

1. Velkommen. Litt om hva vi inviterer til og hvorfor. For å bli kjent med nye mennesker og for å lage et samfunn for alle mennesker uansett rase og religion. Hvor alle har en plass og alle kan leve ut sine talenter og evner. Trygt å være barn, ungdom, eldre.
2. Musikk og sang
 - a) «Vi er blomster i en hage»
 - b) «Kjærlighet er noe når du gir det bort»
 - c) Sang fra mor fra Somalia
 Høre om det er noen andre som kan sang, dans, talenter som kan komme fram?
3. Dele oss inn i grupper og rådslå om hvordan det ville bli i vårt miljø – vårt nabolag – i vår familie hvis alle gjennomførte dette med: «En vennlig tunge er menneskehjertenes magnet ...» Hva betyr sitatet for deg? Sitat: «Plant i hjertets hage kun kjærlighetens rose.» Barna har egen gruppe hvor de tegner de to sitatene.
4. Samarbeidsleker med Tanin og Baran. Andre leker? Neglelakk på et bord og ansiktsmaling på et annet. Henna?
5. Mat og drikke
Alle tar med seg litt ekstra drikke og snacks.



24 ungdommer deltok på Skjetten

24 ungdommer deltok på Golden Summer i Skjetten som varte fra 23.–27. juli. Det var ungdommer mellom 15 og 26 år. Shayan Fallah forteller:

— år ville vi prøve å ekspandere Golden Summer til flere områder, og ett av disse områdene var Skjetten. Samtidig ville vi ikke at ungdommene skulle isolere seg, men bidra til å skape en samfunnsfølelse. På grunn av dette, og flere venner som bor i Oslo/Akershus øst, var det mulig å ha Golden Summer hos ulike venner hver dag. Vi gikk gjennom Bok 2 samtidig som vi besøkte både nabolaget Skjetten og et nabolag i Rælingen og hadde ungdomssamlinger hver kveld. I tillegg gikk ungdommene på besøk hos enkelte venner i samfunnet, som videre inspirerte dem til å utføre og lære mer om hjemmebesøk.

Til sammen deltok 24 ungdommer på Golden Summer mellom 15 og 26 år.❖





En liten **bølge** av erklæringer

Åtte ungdommer og sju voksne er blitt bahá'ier siden Naw-Rúz, de aller fleste siden den nordiske ungdomskonferansen i påska. Det er flere erklæringer enn på lenge. Vi har spurt noen av de nyerklaerte om å dele litt av sin historie.



Kiana:

– Jeg er med på noe stort

Kiana Atefi, 15 år, Jessheim, erklærte seg med en gang hun kom hjem etter å ha vært med på «Terskelen til et voksent liv». – Det åpnet øynene mine. Det fikk meg til å se på bahá'í-troen på en helt ny måte. Jeg fikk mange spørsmål besvart.

– For eksempel?

– Vi snakket mye om Det Universelle Rettferdighetens Hus. Det gjorde at jeg innså hvor heldige vi er som har en sånn guddommelig institusjon som alltid leder oss. Jeg fikk en «kobling». Mange rundt meg har snakket om Rettferdighetens Hus med masse kjærlighet, jeg hadde ikke helt skjønt hvorfor. Jeg ble skikkelig takknemlig. Wow, vi har mange likheter med andre religioner, men vi har en unik, global institusjon med innsikt, forståelse, budskap. Jeg føler de besvarer aktuelle spørsmål, for eksempel om LHBT og abort, på en veldig fin og fullstendig måte. Jeg ble veldig glad i Det Universelle Rettferdighetens Hus, pakten, ja hele systemet vi har i troen vår.

– Hvordan var det å erklære seg?

– Jeg satt bare på sofaen alene, brukte ikke mobilen min eller noe, bare tenkte over det jeg hadde opplevd og alt jeg hadde lært på «Terskelen». Tidligere hadde det slått meg at jeg ikke var bra nok til å bli bahá'í, at jeg var for materialistisk i tankegangen, men ingen er jo perfekte. Jeg innså at det var jeg som trodde på det personlig, det var ikke noe jeg fulgte blindt fordi jeg hadde vokst opp i en bahá'í-familie, det var heller det at det føltes riktig. Jeg leste bønn og så tok jeg fram brevet jeg hadde fått fra Nasjonalt Åndelig Råd på 15-årsdagen min. Og så bestemte jeg meg, «nå må jeg gjøre det». Jeg følte meg helt sikker på at det var riktig. Da jeg skrev under på registreringsskjemaet så følte jeg meg lettet. «Åh, endelig, nå kan jeg ta et nytt skritt, lære mer, bli enda mer bevisst».

Kiana ble med på «Golden summer» med andre ungdommer, både på Fjell, på sommerskolen og i Stavanger. Hun forteller om et sitat av Shoghi Effendi som gjorde spesielt inntrykk på henne. Det sier: *«Jo mer vi leter etter oss selv, jo mindre blir sjansen for at vi finner det vi søker; og jo mer vi leter etter Gud og søker å tjene våre medmennesker, jo dypere vil vi bli kjent med oss selv, og jo tryggere vil vi bli i oss selv. Dette er en av livets store åndelige lover.»*

– Jeg tenker at sitatet forteller akkurat hva jeg går igjennom. Jo mer jeg prøver å finne meg selv, jo mer jeg prøver å finne grunner til å bli bahá'í og ikke blir det, desto større grunn til å hoppe ut i dette fantastiske havet, dykke mer, finne ut mer. Nå føler jeg meg bare utrolig takknemlig. At jeg er med på noe så stort, at jeg kan være med å gjøre en forskjell rundt meg. Når du er bahá'í så er du det ikke bare for deg.



Vera:

– Jeg har alltid følt meg som bahá'í

Vera Austvoll Nome, 15 år, Oslo, erklærte seg som bahá'í i mai. Hun sier:

– Før jeg ble 15 år ble jeg med i flere ulike aktiviteter enn jeg hadde gjort før. Jeg møtte mange fine folk og lærte mye mer. Da tenkte jeg at dette vil jeg være med i resten av livet mitt så da kan jeg like godt erklære meg.

– Du kunne kanskje sagt at «bahá'í-troen er fin, men det er ikke nødvendig å være medlem»?

– Jeg følte meg som bahá'í før, og jeg tenkte at det ville jeg fortsette med, jeg ville ikke velge det bort. Derfor tenkte jeg at det var bedre at jeg erklærte meg. Jeg føler ikke at jeg har konvertert, jeg har alltid følt meg som bahá'í.

– Er det noen forskjell å bli formelt medlem, for eksempel overfor folk som kan finne på å erte deg for at du er bahá'í?

– Jeg opplevde det en del før, med en del tullekommentarer fra noen som ville at alle skulle tro på det samme, men nå har jeg andre venner og de gjør ikke sånt. Det er et mer mangfoldig miljø. Folk tilhører forskjellige religioner. Egentlig er ikke religion noe stort tema for oss. Den er der og vi aksepterer at vi tror på forskjellige ting.

– Var det noe spesielt som skjedde som gjorde at du tenkte, «nå er tidspunktet».

– Det var bare det at jeg ble 15 og fikk muligheten til å gjøre det. Det var ikke noe som plutse-▷

▷ lig kom. Sommerskolen i fjor var en viktig og hyggelig opplevelse som hjalp meg.

– Hvordan var det å være med på den nordiske ungdomskonferansen i påsken?

– Jeg lærte ikke så mye der fordi det var veldig vanskelig å følge med. Det var altfor mye informasjon på kort tid og så var det på engelsk, så jeg vil ikke si at den konferansen betød så mye for meg.

– Hvordan har det vært å være med i en juniorungdomsgruppe?

– Det har vært veldig fint. Jeg har fått gode vennskap og lært mye, blant annet om bekrefteelse. Jeg liker spesielt når det er mer direkte om Bahá'u'lláh og troen, sier Vera.



Benjamin:

– Om noen skulle mobbe meg så ville jeg ikke brydd meg

Benjamin Fanaian, 16 år, Drammen, erklærte seg 1. juli.

– Da jeg fylte 15 år i fjor var jeg usikker på om jeg ville erklære meg. Så ble jeg med på sommerskole og Golden summer.

– Skjedde det noe spesielt som gjorde at du tok skrittet 1. juli?

– Faren min hadde bursdag, så det inspirerte meg litt, for det gjorde han glad. Og så var jeg inspirert av bahá'í-vennene mine.

– Er du «hjernevasket» av foreldrene dine?

– Nei. Da jeg ble 15 år så tvang de meg ikke til å bli bahá'í. De syntes det var greit at jeg gjorde som jeg ville. Så har jeg deltatt mer i aktiviteter. På Golden summer snakket vi om forskjellige temaer som jeg lærte mye av og så erklærte Samir seg to dager før meg. Det inspirerte meg også.

– Hva er forskjellen på det å bli bahá'í formelt og det å ikke være det?

– Jeg føler det er stor forskjell. I fjor var jeg også med på Golden summer, men nå, som erklært, føler jeg meg mer del av bahá'í-samfunnet. Om noen skulle mobbe meg for det så ville jeg ikke brydd meg. Jeg bestemmer hva jeg vil tro på.

– Er det noe som er spesielt viktig ved bahá'í-troen for deg?

– Det er jo det da. Det er mye spesielt. Det er veldig åpent, vi gjør ikke forskjell på folk, det er åpent for tilhengere av alle forskjellige religioner. Alle kan være med. Det er kjempebra. Og så har jeg mange gode venner i bahá'í-samfunnet, sier Benjamin som nå begynner på videregående skole i Drammen.



Mani:

– Jeg har blitt gladere

Mani Saboohian, 17 år, Drammen, erklærte seg på sommerskolen.

–Jeg vokste opp i en veldig hyggelig bahá'í-familie, men jeg trengte litt tid for å bli klar på hva jeg selv mente. Jeg måtte finne meg selv. Jeg leste om ulike religioner og så etter

sammenhengen. Det stemte med bahá'í-troen. Dessuten har gode venner koblet meg til troen. Uten dem tror jeg ikke at jeg hadde vært like aktiv. Men hele prosessen har vært veldig selvstendig. Jeg fant meningen med livet og hva jeg er skapt til å gjøre. Det har gjort meg mye gladere, at jeg har funnet Gud og kjærligheten via skriftene.

– Er det noe som har vært spesielt viktig for deg i prosessen?

– Den nordiske ungdomskonferansen i år var spesielt viktig. Der møtte jeg jo ungdommer fra flere land som viste et veldig samhold. Det var veldig fint. Og det med tjeneste er viktig for meg. Det gir en spesiell glede. Bare det å måke snø. Dessuten er det tjeneste i det å snakke med andre, reflektere, dele meninger, undervise. Det har jeg gjort ganske mye.

– Hvordan synes du responsen er når du snakker med folk?

– Både positiv og negativ. Uansett prøver jeg stadig å gjøre ting bedre. Generelt er det veldig fint å snakke med andre folk og høre forskjellige meninger.

– Hva sier vennene dine som ikke er bahá'ier?

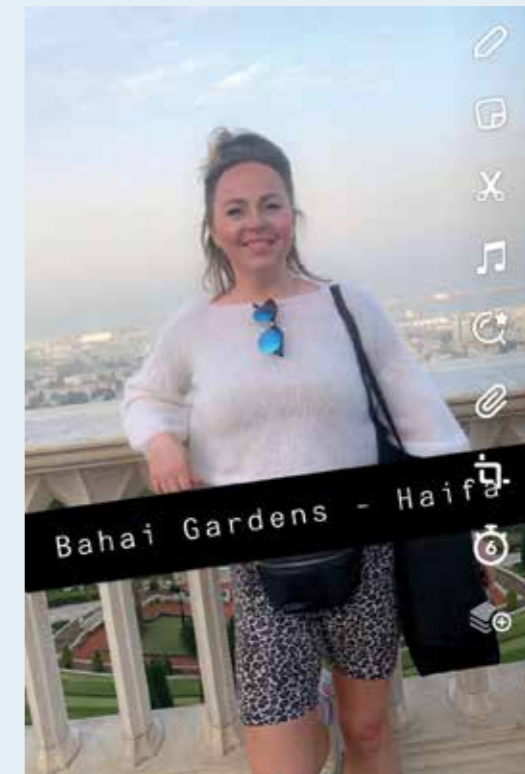
– De er veldig respektfulle. De er glade på mine vegne.

– Det virker som det er en liten bølge av erklæringer nå. Hva tror du det kommer av?

– Jeg tror kanskje de mange samlingene våre har en betydning, for eksempel Golden summer med studie av skriftene og outreach som går ut på å møte og snakke med ulike folk. Det skaper vennskap.

– Er det grunn til å tro at det blir flere bahá'ier?

– Ja. I hvert fall med det budskapet vi har om at «verden er som ett land og menneskeheten dets innbyggere». Det er veldig fint og tiltrekker folk, sier Mani.



Laila:

– Dro til Israel for å finne tilbake til barndomstroen

Laila Stokka, 41 år, Stavanger hadde ikke hørt om bahá'í-troen i februar. To måneder etter, 10. april, erklærte hun seg.

Det hadde seg slik at moren hennes gjerne ville at Laila skulle finne tilbake til barndomstroen sin og inviterte henne på en reise til Israel. «Problemet» var at de ikke kunne besøke Jerusalem på grunn av uroligheter. Derfor ble de «sittende fast» i Haifa.

– Jeg vokste opp i et kristent hjem med kristne verdier og var aktivt med i trosamfunnet Karisma fram til jeg var 15 år, forteller Laila. – Deretter regnet jeg meg som agnostiker og ateist. Jeg fant interessen for både Bibelen og Islam for noen år siden, leste både Koranen og Bibelen, hadde noen åndelige opplevelser og konkluderte med at HVIS det var en Gud så var han iallfall den samme. Jeg så mange likheter i religionene i det store bildet, og stilte spørsmålstegn til utøvelsen og organiseringen. De siste fem årene har jeg søkt etter en slags «åpenbaring» som aldri kom.

Laila jobber som Senior Technical Recruitment Manager. Hun har to voksne barn. Moren er selv personlig kristen, medlem i Karismakirken og tar aktivt del i bibelgrupper. ▷



► Laila kaller seg muntert «Bahaila» etter at hun ble kjent med troen og mange nye venner. Nederst til høyre er hun sammen med rådgiver Saba Mazza og hjelperåds-medlemmene Kehler Moghen, Esther Zarghooni-Hoffmann og Kitt Sandvik da hun erklærte seg.

► Jerusalem skulle være reisens høydepunkt ...

– Min mor ønsket å ta meg med å se historiske steder fra Bibelen og å oppleve Israels kultur. Vi reiste på seks dagers besøk, fra 25. januar til 1. februar. Vi var først i Tel Aviv, besøkte Jaffa, deretter badet vi i Dødehavet, så dro vi til Haifa og bodde på Beit Skandinavia, et overnattingsted basert på veldedighet med kristent grunnlag. Turens høydepunkt skulle være å besøke Jerusalem. Samme dag vi skulle dit, skjedde de største opptøyene på Gaza-stripen på 40 år. Flere ble drept og jeg ønsket ikke å dra til Jerusalem. Vi ble værende i Haifa. På vei til en gudstjeneste i en Messiansk kirke så vi opp mot Bábs gravmæle og de nydelige hagene. Da fortalte en dame fra Beit Skandinavia meg: «Det er bahá'íene. De tror på både Jesus og Allah!» Den setningen satte sterke spor i meg. Jeg hadde tenkt samme tanke lenge.

– I nabobygget til den messianske kirken var det et bahá'í-lokale. Jeg spurte hva de drev med der. Da fortalte de meg at bahá'íene gjorde tjenester for andre. I løpet av den messianske gudstjenesten ba de til Gud og sang. Jeg følte Guds nærvær. Men, jeg hadde fortsatt en tanke og følelse av at

Gud var tilstedeværende på flere plan enn i segregerte religioner og at det var underlig at det var så mange likheter. Likevel, i samtaler med muslimer og kristne var de ofte mer opptatt av hvem som trodde på riktig profet og så seg blinde på detaljer i de gamle skrifter som de hadde en sterk overbevisning om var total sannhet. Religiøse kriger stritter helt imot det jeg tolket som hovedbudskapet i Koranen og Bibelen. Jeg opplevde så utrolig mye godhet og bemerket Guds nærvær i disse menneskene og ønsket så sterkt selv å få en åpenbaring. Overbevisningen kom ikke.

Kontaktet bahá'íene straks hun kom hjem

– Da jeg kom hjem, var jeg fortsatt nysgjerrig på bahá'í. Jeg googlet, leste om troen og ble veldig sikker på at dette måtte jeg lære mer om. Jeg kontaktet Lokalt Åndelig Råd i Stavanger og fikk en hyggelig invitasjon til et første møte med bahá'íer, hjemme hos Mehran Jazbani og fire andre med iransk bakgrunn. De var vennlige, svarte på alle spørsmålene jeg hadde, og jeg ville vite mer! De chantet bønner. Det hadde jeg aldri hørt før. Det var veldig sterkt.

– Jeg ble introdusert til Kitt Sandvik. Hjemme hos henne ble det lest bønner av

«Enestående øyeblikk»

«Å anerkjenne Bahá'u'lláh som en gudsmanifestasjon og godta de privilegier og det ansvar som alene er forbundet med medlemskap i bahá'í-samfunnet, er likevel et enestående øyeblikk i en persons åndelige utvikling og skiller seg helt tydelig fra å delta regelmessig i bahá'í-aktiviteter eller å uttrykke støtte til bahá'í-prinsipper.»

Det Universelle Rettferdighetens Hus
30. desember 2021

Bahá'u'lláh. Det ble en veldig sterk «åpenbaring». Mehran, Kitt og Mateen besvarte alle spørsmålene mine med stor visdom, vennlighet og uten noen dømming. Jeg ville lære mer! Jeg startet å be og merket en forvandling. Jeg merket at verden så annerledes ut. Jeg så mer av alt det vakre, merket at verden ble et vakrere sted å være på. Jeg møtte alle med kjærlighet. Og jo mer jeg ba desto mindre uro kjente jeg på for fremtiden.

Laila ble invitert med til den nordiske ungdomskonferansen på Fjell i påsken.

– Det var overveldende med en så stor samling med så genuine hjerter og skinnende lys av sjeler. Musikken, dansen, samtalene, refleksjonene, vennskapene og historien om Mona som ble henrettet i Shiraz. Bahá'u'lláh talte igjen til hjertet mitt. Jeg var hjemme med Gud for aller første gang siden min barnetro som kristen. Men denne gangen følte det rasjonelt og helhetlig.

«Vi tror», fortalte hun datteren sin

– Hva gjorde at det ble naturlig for deg å bli bahá'í?

– Jeg har alltid vært glad i å hjelpe andre mennesker, både i yrke og privat. Jeg har studert religioner og lest masse og i flere år vært

søkende. Da vi leste om tjeneste og Bahá'u'lláh sa at vi må handle nå så kjente jeg et sterkt kall og ønske om å få lov til å gjøre tjeneste. Da jeg møtte min datter i Oslo under ungdomskonferansen så pratet vi om troen. Helt ubevisst sa jeg at «vi tror på». Og hun sa: «vi?, er du en bahá'í, mamma?». Jeg kunne ikke si «ja». Da klarte jeg nesten ikke å vente med å få skrive under registreringskjemaet for medlemskap. Kjøreturen hjem, sammen med Kitt og Mateen, var en veldig deilig og fin tur. Vi spilte bahá'í-sanger, nøt den nydelige naturen og jeg kjente en enorm lettelse, trygghet og enhet med Gud og verden som jeg ønsker hver sjel skal oppleve. Alt jeg hadde opplevd, følt på og kjent med dette følte riktig selv om jeg forstod at jeg har masse igjen å lære.

– Hva har reaksjonen vært fra mor?

– I starten var mor skeptisk, hun kjente ikke til troen, men hun merket en positiv forandring i meg. Hun leste i Bibelen sammen med meg og vi ba sammen. Jeg fikk lese fra Bahá'u'lláhs skrifter. Hun fikk også møte Kitt og Mateen, og dette møtet gjorde henne enda tryggere på at det var ett godt valg for meg. Hun var glad for at jeg hadde funnet veien til Gud, sier Laila.❖



Milepæl passert: ISGP i Norge!

▲ En av de mange store nyhetene i sommer er ISGP-seminaret som ble gjennomført på Gran på Hadeland, det første av en rekke i Skandinavia! Fra høyre til venstre på bildet: Donya Esfandabadi Jalaei (Norge), Samira Bagheri (Sverige), veileder Åshild Dybwad (Island/Norge), Kimia Shafabakhsh (Sverige), Matias Nolen (Norge), veileder Esther Zarghooni-Hoffmann (Norge).

– Etter hvert som jeg leser mer og mer av materialet som ble delt ut i løpet av seminaret, styrkes min tro og mitt håp om en bedre verden.

Det sa en av de fornøyde deltagerne i ISGP-seminaret på Gran, Hadeland, i sommer. Det er milepæl: starten på mange år med ISGP-seminarer i Skandinavia. Neste sommer blir det en ny mulighet for unge studenter!

ISGP står for «The Institute for Studies in Global Prosperity. Se hjemmesiden: <https://www.globalprosperity.org/>

Om årets seminar:

Mellom 25. juli og 5. august møttes en liten gruppe på fem ungdommer fra Norge og Sverige og deres to veiledere i Gran for å skape et miljø preget av glede og for å utforske en rekke ideer og konsepter som ville gjøre dem i stand til å engasjere seg på en mer sofisti-

kert og effektiv måte i byggingen av en ny sivilisasjon.

Vi utforsket begreper som er essensielle i en diskurs om sosial handling. Eksempler er den tofoldige hensikten, samfunnet, storfamilien, tiltrekning til skjønnhet og tørst etter kunnskap, og den særegne, men sammenhengende naturen til de tre hovedarbeidsområdene som bahá'í-samfunnet er engasjert i. Vi reflekterte over hva prinsippet om harmoni mellom vitenskap og religion innebærer, og hva det vil si å oppnå et sammenhengende liv både i det individuelle og i de kollektive bestrebelsene. Vi tenkte på hvordan kultur i sin videste forstand formidles, og hvordan vi alle er med på å skape og gjenskape en kultur som tar hensyn til fremskrittets materielle og åndelige dimensjoner. Disse spørsmålene hadde vi i bakhodet da vi dro på ekskursjon til Kistefos-museet, som ga et bredt perspektiv på menneskets kulturskappende virksomhet.

Det daglige programmet ble innledet med andakter som deltakerne selv planla og gjennomførte. Dagsstrukturen la også til rette for en gruppeaktivitet, noe som ofte ble utført utendørs, da vi spilte badminton, boccia, gikk

turer i naturen og til de nærliggende tvillingkirkene der det første valget i Norge ble holdt i 1814. De få regnværsdagene vi hadde, spilte vi bordtennis og hadde en økt der vi lærte noen aspekter ved det persiske språket og en kort bønn på persisk. Vi hadde også mulighet til å se en meningsfull film og lese litteratur som hjalp oss med å analysere kultur gjennom kunstens briller.

Bli med neste år! Merk tiden!

Miljøet som alle skapte sammen, var fullt av glede, latter og sang, samtidig som det var fokusert og reflektert. Deltakerne satte pris på størrelsen på gruppen i år og gleder seg samtidig til å invitere flere av vennene sine til å bli med neste år – for dette var bare det første av mange år med ISGP-seminaret i regionen med en visjon om å bygge opp en hel enhet med alle fire år. Datoene for neste år er foreløpige, men for de ungdommene som er interessert, ber vi om at de allerede nå setter av siste uke av juli og første uke av august. I løpet av året vil det bli arrangert flere informasjons- og studie-samlinger, både fysiske og digitale og både for ungdommene og familiene.

Noen av ungdommenes refleksjoner:

«Miljøet var veldig respektfullt, og jeg følte meg veldig trygg på å dele mine tanker og meninger.»

«Jeg har lært mye i løpet av seminaret. Jeg fikk svar på spørsmål jeg ikke visste at jeg hadde. Jeg forstår rett og slett mer om hva jeg skal gjøre i et nytt miljø, og hvordan jeg ikke skal gi slipp på troen når jeg møter nye utfordringer.»

«Etter hvert som jeg leser mer og mer av materialet som ble delt ut i løpet av seminaret, styrkes min tro og mitt håp om en bedre verden. ... Gruppen vår hadde en sunn balanse mellom fokus og humor, dette er en av de morsomste «studiegruppene» jeg noen gang har deltatt i.»

«Jeg vil forklare hvordan vi studerte sammen der vi alle hadde en stemme, og jeg vil også si: Selv om vi begynte kl. 7:30 og sluttet kl. 22:00, følte jeg aldri at jeg hadde lyst til å gå, snarere kjedet jeg meg i pausen og følte meg nesten straffet ved at jeg ønsket å fortsette økten. Det var ærlig talt en så stor kraft som trakk meg inn i øktene, som var en blanding av en fantastisk gruppe, fantastisk materiale og andre ukjente krefter. Disse kreftene som jeg opplevde i løpet av seminaret, viser bare at diskurs handler om mye mer enn kombinasjonen av enkeltpersoner.»❖

Tekst: Esther Zarghooni-Hoffmann



ISGP

- ISGP, *Institute for Studies in Global Prosperity*, er en organisasjon etablert av Det Universelle Rettferdighetens Hus i 1999.
- ISGP tilbyr, blant annet, seminarer på 10–12 dager over fire år.
- Seminaret er åpent for bahá'í-ungdom som begynner eller er i gang med høyere utdanning.
- Deltagerne studerer bahá'í-perspektiver på aktuelle spørsmål. ISGP gir et solid grunnlag for å navigere i muligheter og utfordringer som deltagerne står overfor i utdanningen og å vurdere typen kunnskap som vil gjøre dem i stand til å frigjøre sine iboende potensialer og bidra til menneskehetens velferd.



«Terskelen»: – Utrolig lærerikt!

– Det var en av de beste helgene jeg har opplevd, sa en av de 10 deltagerne som var med på første av tre samlinger i «Terskelen til et voksent liv». Det skjedde på Røde Kors-hytta «Kontakten» på vakre Golsfjellet i pinsa, 27.–29. mai.

«Terskelen» som ungdommene har forkortet navnet til, er et nasjonalt tilbud til ungdommer mellom 14–16 år. Målgruppen er de som fyller 15 år eller akkurat har fylt, men i år fikk også 16- og 17-åringene tilbud om å være med siden det ikke har vært tilbud om dette seminaret siden Covid 19 brøt ut.

Veiledere: Shaili, Emilia og Sasan. I tillegg Esther som hjelperådsmedlem.

En av deltagerne, Natali Aminzadeh, forteller:

– Dette var en veldig gøy opplevelse for meg der vi lærte om forskjellige ting. Vi gikk gjennom ulike temaer som bønn og meditasjon, vi lærte om de tre obligatoriske bønnene, vi lærte mer om ungdomstiden hvordan vi ungdommer holder på å skape en bygning og er framtiden, vi gikk gjennom mange forskjellige bahá'í-lover og bahá'í-pakten og mange andre spørsmål og



temaer. Jeg følte at bare på de tre dagene hadde jeg fått mye mer informasjon om bahá'í troen og fått svar på mange forskjellige spørsmål som jeg hadde før jeg gikk på terskelen. Bortsett fra at vi lærte utrolig mye hadde vi også et fint felle-skap med masse gøy og latter. Jeg håper at alle ungdommer kan oppleve en slik helg og jeg håper jeg kan delta på mange flere.

Temaer på Terskelen:

- Bønn og meditasjon (Deltakerne ble bl.a. delt inn i mindre grupper som hjalp til med å arrangere felles bønnestunder)
- Ungdomstiden
- Pakten
- Guds lover
- Å leve et helhetlig liv i tjeneste
- Bahá'í-samfunnets beskjeftigelser

I tillegg var det veldig populært med spørsmål- og svar-sesjon. Det stod en boks fremme hele helgen hvor man kunne skrive lapper med spørsmål man hadde. Det var en egen sesjon der disse ble besvart.❖

Foredrags- serie om Iran

Mot slutten av 2022 kontaktet Nasjonalt Åndelig Råd Dr. Nader Saiedi om han kunne holde noen foredrag om Iran. Dette var ment som hjelp for de persisktalende vennene i Norge for å skape et bredere perspektiv om Iran og dets forhold til bahá'í-troen.

Fire foredrag med følgende tema ble holdt for de persisktalende:

1. Den viktigste grunnen til at reformbevegelser i Iran mislyktes: Irans historie
2. Patologien til iransk intellektuell diskurs på 1960- og 1970-tallet: Demonisering av Vesten og forherligelse av geistligheten
3. Institusjonaliseringen av tyranni i Iran
4. Den geistlige besettelsen med patriarkatet: Kvinner som hovedfiende.❖



▲ Onsdag 31. mai holdt Nader et foredrag over samme temaene på engelsk etter forespørsel fra flere som ikke kan persisk. Bildet er fra denne kvelden.



Nærmere 250 på ungdomskonferansen

– Du er ikke lenger vennen min, du er broren min nå.

Det sa en av de ni ungdommene fra Belgia da han ga en farvelklem til en annen like før hjemreisen fra den nordiske ungdomskonferansen på Fjell i påsken. Slike historier ble det en god del av i løpet av konferansen, da en atmosfære av kjærlighet, vennskap og samhold forsterket seg gradvis gjennom konferansen og preget alle deltakere, både store og små.

Den nordiske ungdomskonferansen (NYC) 2023 ble holdt for tredje gang i Drammen i nabolaget Fjell. Det var nærmere 250 deltagere og over 60 frivillige som bidro på forskjellige vis. I tillegg fant flere av vennene veien til konferansen fra nabolaget og området rundt.

Deltakerne var fra hele 10 land; Norge, Sverige, Danmark, Island, Finland, Grønland, Belgia, Nederland, England og Canada. Den største deltakelsen var naturligvis fra Norge og deretter Sverige med over 70 ungdommer.

Rådgiver Saba Mazza med familien og rådgiver Varqa Khadem var også tilstede. Alle hjelperådsmedlemmer fra Norge og ellers et par andre hjelperådsmedlemmer fra de andre nordiske landene deltok på konferansen.

Dagene startet med felles samlinger med musikk og bønn, historier og refleksjoner fra tidligere dager. Deretter fortsatte ungdom sine sesjoner, mens barn og juniorungdom dro til sine egne programmer. Hver kveld, rett etter middagen var det livlige familiefestivaler med musikk, dans og andre kreative innlegg fra deltakere. Festivalene var åpne for alle.❖

(Tekst: Arsalan Moghen)

Tall fra NYC:

Antall barn: over 25

Juniorungdom: 50

Ungdom++: 150

Veiledere (ungdom): 20

Inspiratorer: 7

Barneklasselærere: 8

Bilde fra årsmøtet

A tilby juniorungdomsprogrammet i den norske skolen, var en av anbefalingene på årets nasjonale årsmøte som ble avholdt i Asker Kulturhus 20.–21. mai. Blant deltagerne var rådgiver Saba Mazza som representant fra den kontinentale rådgivernemnda, hjelperådsmedlem Ester Zarghooni-Hoffmann og 32 (av 38) delegater. Til Nasjonalt Åndelig Råd ble følgende medlemmer valgt: Mai Antonsen, Behnam Bahrami, Nazila Dabestani, Keyhan Ighanian, Mehran Jazbani, Sasan Kamali, Lilli Martine Lerstad, Thor Henning Lerstad og Arzalan Moghen.❖



Mye skryt av en «ny» sommerskole



Sommerskolen 2023 2.–8. juli på Fjell i Drammen var en ny opplevelse sammenlignet med de mange årene vi har vært på Beitostølen. Det var den første sommerskolen i et nabolag og den første uten en spesiell hovedforedragsholder.

◀ "Jeg skal på hver eneste sommerskole i hele mitt liv," sa en av barna på sommerskolen. Bildet forteller kanskje litt om hvorfor.

Foto: Sasan Kamali.

Det var 187 deltagere. Minst 21 hadde oppgaver som frivillige, de fleste tjente på kjøkkenet for å sørge for imponerende god lunsj og middag til alle deltagerne hver dag. Dermed kunne altså barn, ungdom og voksne mingle og være sammen også under måltidene. Deltagerne bodde spredd, privat, hjemme eller på hotell i Drammen, men i løpet av dagen var deltagerne mer sammen (på Galterud skole) enn på tidligere sommerskoler. De mange ungdommene satte et stort, positivt preg på sommerskolen, også som barneklasseledere og i plenumssamlinger med musikk og dans. Mange av ungdommene deltok på Golden summer før og etter sommerskolen.

Her er noen meninger om sommerskolen:

Hans-Olav Håkonsen, Eidsfoss:

– Jeg hadde veldig mye motstand mot årets sommerskole. Jeg savnet en del informasjon på forhånd. Men så ringte jeg en venn av meg som kjente til opplegget og så ble jeg veldig nysgjerrig. Jeg tenkte at jeg ikke hadde vært der og prøvd dette før, jeg kan ikke uttale meg i det hele tatt.

– Så hvordan har det vært?

– Det er den aller beste sommerskolen jeg har vært på i mitt 28 år som bahá'í. Det er ikke sammenligning på det. I 2001, tror jeg det var, kom det et skriv fra Det Universelle Rettferdighetens Hus, om at vi skal skape en oase av en vekstkultur med opplæring og oppmuntring. Og den måten vi ble tatt imot her, med den kjærlige varmen hvor barna er i sentrum, ungdommene sitter rundt, det er ▶





▷ smil, den atmosfæren, det feltet. Jeg er veldig opptatt av «feltet» og det har jeg ikke opplevd før. Vanligvis er det en som er sjefen og så skal vi lytte på han, men her var det feltet som ønsket meg velkommen. Det var annerledes. Og der skjedde det noe med dette fantastisk utarbeida materialet hvor forskeren i meg ble tent. Så var det feltet i gruppa, jeg følte vi alle var likeverdige og jeg har aldri lært så mye noen gang. Når jeg lærer noe nytt så blir jeg så utrolig glad. Jeg er utrolig takknemlig.

– Med denne sommerskolen er vi altså inne på noe riktig?

– Jeg er ikke i tvil. Her er det en følelse av å være del av en familie. Familien på Fjell ønsket meg velkommen, på kjøkkenet, alle sammen, og den fleksibiliteten med ånd, skjønnhet, visdom. Jeg har aldri opplevd maken.

Charlotte Svensen, Hønefoss:

– Jeg synes denne sommerskolen har vært helt fantastisk. Jeg er så glad for at jeg dro. Den var veldig annerledes enn den har vært før, annerledes på en veldig bra måte. Vi har jobbet sammen med et

▼ Fornøyde deltagere på sommerskolen, f.v.: Borghild Rydland og Charlotte Svensen



materiale i grupper, hatt mange gode samtaler, jeg er blitt kjent med mange på en nær og fin måte. På tidligere sommerskoler har det vært spennende foredrag, men da har vi ikke hatt den samhandlingen med andre. Jeg har følt meg ensom på sommerskoler før. Da har jeg kanskje reist alene, bodd på rom alene og så har det vært sånn at vi har sittet passive og hørt på foredrag. Foredragene har gjerne vært litt over mitt intelligensnivå så jeg har følt meg litt dum. Men sånn har det ikke vært i år. Nå har vi også vært to sammen, Borghild og jeg, som har bodd hjemme og kjørt hit hver dag.

Borghild Rydland, Tyrstrand:

– Jeg er enig med Charlotte. Den samhandlingen vi har hatt her har vært så fin.. Det er det beste ved hele sommerskolen. Den energien og kjærligheten folk har vist hverandre, og gruppearbeidet, den omsorgen som blir vist. Det kunne minne meg litt om noen Midtsommerleire vi hadde i nord. Der hadde vi ikke de store foreleserne, vi måtte lage programmet sammen på en måte, det ble veldig uformelt. Læringen her har gitt

meg mye. Jeg foretrekker denne måten å kunne lære og reflektere på heller enn å høre foredrag.

Bardia Fanaian, Nedre Eiker:

– Sommerskolen har vært veldig bra. Jeg har lært masse. Jeg var først med på én uke på Golden Summer. Det likte jeg veldig godt. På sommerskolen har jeg vært barneklasselærer for barn fra fjerde til sjettestruke. Det gikk kjempebra. Barna hørte etter, var interesserte, flinke. Jeg ble kjempeoverrasket over dem. Og jeg lærte også mye, blant annet historier om hvordan enkelte bahá'ier har måttet sitte i fengsel for det de tror på. Jeg har også lært mye av de andre ungdommene som jeg har jobbet sammen med. Veldig spennende. Det var første gangen jeg var på sommerskole. Det blir ikke siste gang.

Jonatan Lerstad, Lillestrøm:

– Sommerskolen har vært kjempebra. Jeg har lært masse. Ungdommene har vært lærerne mine. Jeg har lært at hvis man ikke spiser og ikke drikker så kan man dø. Men hvis vi ikke sier bønn så kan sjelen dø.

– Jeg var i klassa med de som går i fjerde til sjettestruke. Jeg fikk mange nye venner. Vi har

gjort mange forskjellige ting, lekt mye, spilt volleyball.

– Hva synes du om maten?

– Maten på kantina var jo veldig god. Tacoen var best.

– Har du fått sovet nok – du har vært med på programmet til sent flere kvelder?

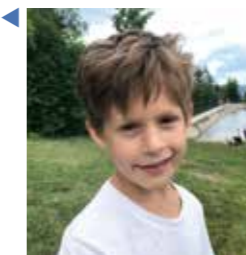
– Ja. Vi bodde hos noen venner og de var veldig snille.

Andreas Longva-Bjerke, Oslo:

– Sommerskolen har vært fantastisk. Det har vært utrolig inspirerende med folk i alle aldre, fra alle samfunnslag, flere nasjonaliteter. Det har vært en innspøyting for meg og min familie og det virker som om folk har storkost seg.

– Har nabolaget preget sommerskolen på noe vis?

– Vi hadde jo fokus en ettermiddag å gå ut i nabolaget med invitasjoner til en familie-festival. Vi fikk også innspill på hvordan vi kan være ressurser i egne nabolag. Jeg synes det er utrolig spennende. Jeg var også med på▷





► å ringe på noen dører med invitasjoner. Da ble jeg utfordret på egen trygghet, men jeg var sammen med et barn, en juniorungdom og en annen voksen og de står alle så støtt i den rollen og er så trygge i møte med mennesker. Det var virkelig en inspirasjon, hvordan de møtte folk de ikke kjente med verdighet, et smil. Vi møtte folk som helt åpenbart var kontaktsøkende og gjerne åpnet seg for andre som ville dem vel. De ga signaler om at de var ensomme. De ønsker å være del av noe større. Det var flott å være med på.

– Hva tar du med deg fra den erfaringen?

– I første omgang tar jeg det med til min familie, til mine barn, hvordan vi kan påvirke vårt nærmiljø. Mine barn er fem og åtte år. Jeg kan i større grad bevisstgjøre dem om troen og nå har jeg noen konkrete planer om å få med ett av barna mine i en barneklasse. Så får vi se hva vi får til. Her på sommerskolen har ungene i hvert fall stortrivdes.

Vår historie er én, vår virkelighet er én

var overskriften for sommerskolen. Det var også tittelen på et hefte som deltagerne studerte og rådslo om i grupper.

Første del var utdrag fra et foredrag av Farzam Arbab: «Det intellektuelle livet i

bahá'í-samfunnet». Her uttrykker Arbab at «Jeg har lenge håpet på fremveksten av en særegen intellektualitet som integrerer det åndelige og det materielle, det praktiske og det teoretiske – en intellektualitet som har røtter i bahá'í-samfunnets sivilisasjonsbyggende arbeid».

For å møte denne utfordringen fremhever Arbab tre forutsetninger: 1) Mot, 2) At bahá'í-samfunnet «ikke har råd til å være elitisisk» og 3) Å fremme harmoni mellom religion og vitenskap.

Nettopp vitenskap og religion var nøkkelord for studiene i de fleste sesjonene på sommerskolen. Som hjelp til dette benyttet deltagerne «Observasjon og innsikt», et hefte i juniorungdomsserien som tar for seg matematiske og vitenskapelige tema.❖



▲ Ut i skogen med vitenskapelige blikk: Bildet viser en av gruppene på tokt i skogen for å studere blader på trær, deres likhet og forskjellighet. Blader ble samlet inn og kategorisert på skolen i etterkant. Opplegget var en øyeåpner for alle.

▼ Det ble mye spontan musikk-«jamming» hvor mange deltok. Heiko Bärnholdt var pådriveren. På Facebook skrev han om sin musikalske «ideologi»: «Poengnet var ikke å gjøre noe som høres bra ut med en gang, men å leke og utforske evner og talenter, slippe litt løs fra prestasjonsangst og alt sånt».



▲ «Å frigjøre troens samfunnsbyggende kraft i stadig større omfang» - hovedmålet for niårsplanen 2022 – 2031 – var overskriften for rådskonferansen. Delingen av sommerens erfaringer fra ungdom og voksne bekreftet at det faktisk skjer.

Foto: Sasan Kamali

Stor deltagelse på rådskonferansen

80 bahá'ier deltok på rådskonferansen på Hotel Hadeland på Gran 8–10 september. 17 av 19 lokale åndelige råd var representert.

I tillegg satte ungdommer som var spesielt invitert, og barn, preg på konferansen. «Å frigjøre den samfunnsbyggende kraften» var overskriften. Et intervju med professor John S. Hatcher på Zoom fra hans gård i Florida om boka hans, «Guds plan for planeten» som nylig er utgitt på norsk, innledet konferansen. Et nytt element var også «speed rådslagning» hvor deltagerne vekslet mellom ulike bord og ulike spørsmål. Historien om Mona fortalt av ungdommene, visning av et par deler av filmen «Et vidstrakt perspektiv», nyhetsvideo om 'Abdu'l-Bahás gravmæle, trommedugnad, bønn under stjernehimlen, rådslagning i grupper, god mat og nydelig vær bidro til å forsterke følelsen av at troen vår er viktig i tiden vi lever i. «Innenfor disse samfunn kan enhver sjel finne et fristed ... enhver sjel finne rom til å vokse og til å tjene.» (Rettferdighetens Hus 4. januar 2022) ❖

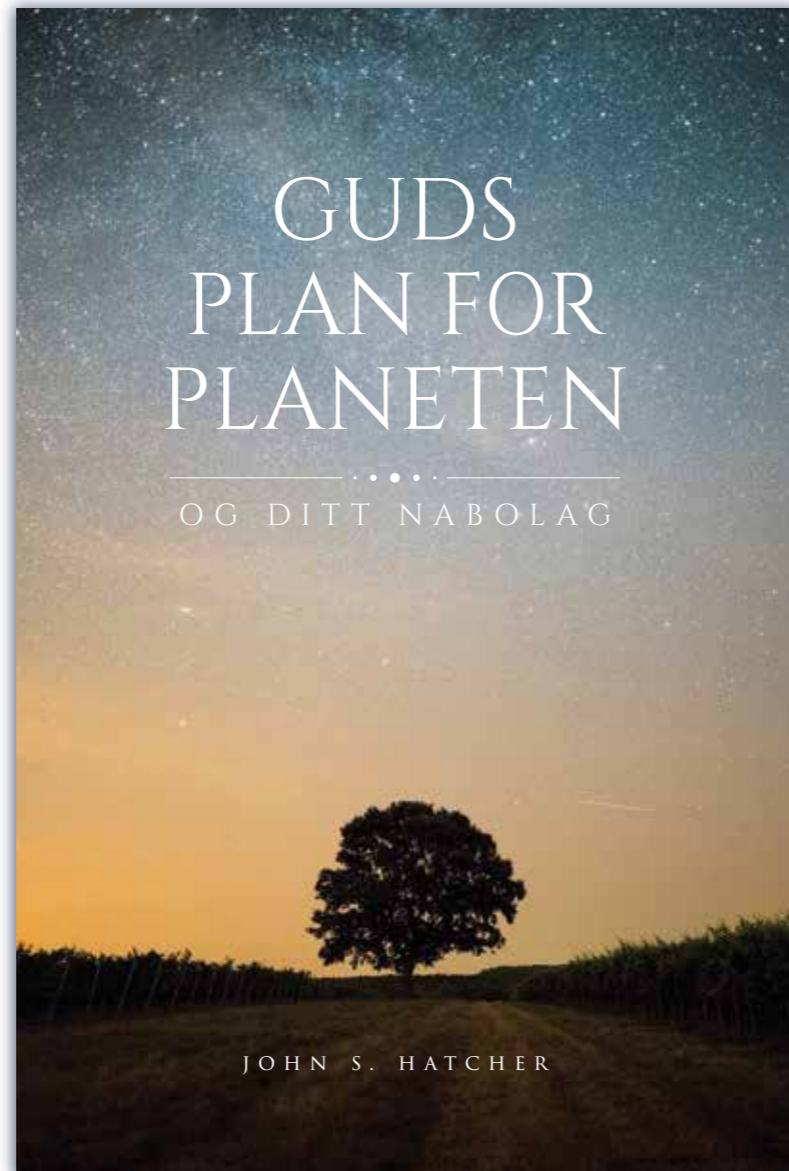


Ny bok: «Guds plan for planeten»

Spennende, aktuell og viktig bok er utgitt av Bahá'í Forlag: «Guds plan for planeten – og ditt nabolag.» Boka gir grunnleggende informasjon om bahá'í-troen og hvordan den organiseres og eger seg derfor for folk som ønsker å lære om troen.

Har Gud en plan for oss og for planeten vår? Det John S. Hatcher ønsker å undersøke i denne boken, er en av de viktigste kollektive prosesser som vi kan tenke oss – fremtiden til planeten vår. Han ønsker i særdeleshet å diskutere realiseringen av jorden som et sosialt foretagende og vår del i det prosjektet, for ifølge bahá'í-læren er våre formål som individer og som samfunn uløselig forbundet.

John S. Hatcher er professor emeritus i engelsk litteratur ved Universitetet i Sør-Florida og har grader i engelsk litteratur og gammel- og middelengelsk litteratur og språkvitenskap fra Universitetet i Georgia. Han har skrevet en rekke bøker om bahá'í-teologi og bahá'í-skrifter. Han bor i nærheten av Tampa, Florida.❖



◀ John S. Hatcher var med på Zoom på rådskonferansen (se side 27) om boka hans. Her leste han også et dikt av Tahiri fra en bok han står bak. I intervjuet med ham på konferansen ble det sitert fra boka «Guds plan for planeten» hvor en ny bahá'í gjorde Hatcher svar skyldig da han stilte spørsmål om hva vi gjør annet enn å ha det hyggelig og komme sammen på nittendagsfester og helligdager?

Morten Bergsmo bak bok om religion, hatefulle ytringer og vold

«Hvis religiøse ledere ikke klarer å forhindre eller redusere hatefulle ytringer i deres samfunns navn, forråder de ikke bare tilliten som fromme, fornuftige troende har gitt dem, men de svekker evnen til normene og idealene som læren deres fremmer for å ha en gunstig samfunnsmessig innvirkning. De risikerer å gjøre narr av den åndelige praksis i kjernen av deres tro, verktøyene som tilbys de troende for å forbedre seg selv.»

Dette skriver Morten Bergsmo i boka «Religion, Hateful Expression and Violence» som han nylig har utgitt med delt redaktøransvar med en annen bahá'í og internasjonal jurist, Kishan Manocha. Morten er professor i jus. Han grunnla og leder den prestisjetunge organisasjonen «Centre for International Law Research and Policy» (CILRAP <https://www.cilrap.org/purpose/>).

Boka er gratis tilgjengelig på internett: Religion, Hateful Expression and Violence (toae.org). Boka er på 1146 sider fordelt på 30 kapitler og er skrevet av 40 ledende eksperter, derav fire bahá'í'ere.

Ifølge Riaz Rafat så er dette arbeidet blitt spesielt lagt merke til ved Verdenssenteret. Riaz skriver på Facebooks «200 lys» 19. juli: «Et medlem av Rettferdigheten Hus holdt et innlegg i går om noen av de viktigste begivenhetene [...] i uken som gikk. Han kommenterte spesielt innsatsen til en norsk bahá'í og internasjonalt kjent professor, Morten Bergsmo. Foredragsholderen vektla hvor viktig dette arbeidet er i forhold til diskurser om sentrale temaer i samfunnet.»

Morten tilhører en familie med historiske bahá'í-tradisjoner fra Lofoten og Stokmarknes hvor han vokste opp. Han bor nå i Firenze i Italia. Han har arbeidet i både Kina, Europa og USA.

Presentasjonen av Morten på CILRAPs hjemmeside forteller blant annet at «Bergsmos skrifter argumenterer for at verdien eller interes-



◀ «Religiøse ledere bør bruke et bredere spekter av mer effektive tiltak for å forhindre eller redusere hatytringer,» mener Morten Bergsmo.

Foto: www.cilrap.org/

sen av «menneskehetens enhet» bør gis et ytterligere mål for anerkjennelse også av internasjonal strafferett; at internasjonale domstoler og organisasjoner ikke kan oppfylle sine mandater med mindre deres høye tjenestemenn opprettholder integritetsstandarder; at moderne kvasi-hegemoniske praksiser innen internasjonal rettspleie bør erstattes av mer genuint globale tilnæringer;.. og at religiøse ledere bør bruke et bredere spekter av mer effektive tiltak for å forhindre eller redusere hatytringer fra sine medlemmer eller i navnet til deres fellesskap eller tro.»❖

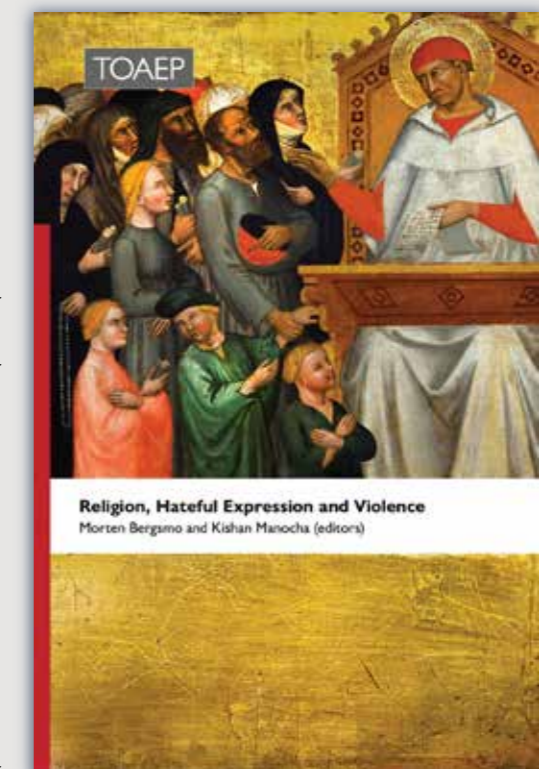




Foto: © Bahá'í World News Service

«Vi må være som en fontene»

Økonomisk statusrapport
januar–mai 2023

2023 preges av fallende inntekter. Dette vil få konsekvenser for det nasjonale fondet, som støtter ulike samfunnsaktiviteter. Det vil også redusere våre bidrag til 'Abdu'l-Bahás gravmæle. Vi har beskjedne budsjetter og vi trenger bare et gjennomsnitt på 140 kroner per måned fra hver bidragsyter for å dekke utgiftene våre. Nasjonalt Åndelig Råd er derfor optimistiske i forhold til utsiktene for det andre halvåret av 2023.

Merk også at fradraget for bidrag til frivillige organisasjoner i Norge i 2023 er kr. 25.000. Bidragene rapporteres til skattemyndighetene automatisk av Nasjonalt Råd.

Deputisering

Bahá'u'lláh understreker i en av sine tavler, viktigheten av å undervise i den grad at dersom en selv ikke er i stand til å undervise, må vedkommende utpeke en som i hennes/hans sted vil gjennomføre denne oppgaven:

«Samle all deres energi om Guds tros fremme. Den som er verdig til så høyt et kall, la ham reise seg og fremme den. Den som ikke er i stand hertil, hans plikt er det å utpeke en som i hans sted vil proklamere denne åpenbaring...» (Glimt XCVI)

Denne tavlen danner grunnlaget for støtte av stedfortredelse eller «deputisering».

Det Universelle Rettferdighetens Hus skriver i et brev fra 24. august 1999 til et Nasjonalt Åndelig Råd:

«Det er derfor klart at dette nye elementet ved understøttelse av stedfortredelse [deputisering] ikke er et spørsmål om å støtte et hvilket som helst bahá'í-fond og derfor strengt tatt ikke kan behandles som en sak vedrørende fond, selv om en fonds-institusjon i dette tilfelle må tjene som en kanal for den enkeltes hensikt. Det er i bunn og grunn en sak som gjelder undervisning, og det er i denne sammenheng at appellen om stedfortrederstøtte [deputisering] må bli forstått av alle de berørte parter.»

Deputisering omfatter – i tillegg til støtte til undervisning – også hjemmefront- og internasjonal pionering samt støtte til instituttveiledere.

Nasjonalt Åndelig Råd har etablert konto nr. 1506.90.35040 for overføring av vennenes deputiseringsmidler.

Et liv i raus gavmildhet

I den verden som Bahá'u'lláh har forestilt seg, vil planetens ressurser bli brukt til å skape åndelig og materiell velstand for hele menneskeheten. Shoghi Effendi har skrevet at «fremgangen og utførelsen av åndelige aktiviteter» er «betinget av materielle midler».

Innenfor bahá'í-samfunnet er det opprettet fond på lokalt, nasjonalt, kontinentalt og internasjonalt nivå som bare medlemmene kan bidra til. Dette gjør det mulig for bahá'í-samfunnet både å opprettholde sin aktivitet og å kanalisere økonomiske ressurser på måter som fremmer menneskehetens velvære.

Forvaltningen av disse fondene er overlatt omsorgen til bahá'í-institusjoner på hvert nivå, som er ansvarlige for å ta beslutninger om fordelingen av ressurser på vegne av samfunnet. Det å bidra gir selvfølgelig ikke et individ retten til å bestemme den spesifikke måten fondene blir brukt på, selv om enhver bahá'í kan øremerke sin donasjon til en navngitt geografisk region eller til et bestemt aktivitetsområde, som skal brukes etter institusjonenes skjønn.

Individuelle bahá'ier streber etter å gi selvpoffrende og med glede til de ulike fondene i troen, hver etter sine omstendigheter og midler. Bidragene er private og frivillige, og det er ikke tillatt å be om penger fra enkeltpersoner. Men tilstanden til bahá'í-fondene kan godt være et tema for konsultasjon blant medlemmene i bahá'í-samfunnet på samlinger av ulike slag.

Det er sikkert tilfelle at det selvpoffrende bidraget fra en velstående person vil være mye større i størrelse enn fra en person uten tilgang til betydelige materielle ressurser. Likevel sier bahá'í-skriftene at ethvert beløp som blir gitt med offer, er akseptabelt i Guds øyne. Når bidragene blir gjort selvpoffrende, skinner en grunnleggende sannhet som ligger under prinsippet om generøsitet – at giveren også er mottakeren av nåde – frem:

«Vi må være som en fontene eller et oppkomme som stadig tømmer seg for alt det har, og som stadig fylles igjen fra en usynlig kilde. Stadig å gi til beste for våre medmennesker uten å la oss avskrekke av frykt for fattigdom og i tillit til kilden til all rikdom og alt godt – dette er hemmeligheten ved rett levnet.» (Sitat av Shoghi Effendi)

<https://www.bahai.org/beliefs/life-spirit/life-generous-giving/bahai-funds> ❖

Nyheter fra Skoleutvalget

Bahá'í og musikk

Vi vil gjøre oppmerksom på vår seneste video om «Bahá'í-Troen og Musikk» laget av Nicolai Clavier. Den er på 10 minutter og av høy kvalitet og ligger på www.bahai.no/skoler

Tre Quiz om bahá'í

Det ligger tre quizer om bahá'í på nettsiden også (www.bahai.no/skoler)

De er fine som en repetisjonsoppgave når man har presentert bahá'í-troen i en eller annen sammenheng. Det trenger ikke å ha med skole å gjøre.

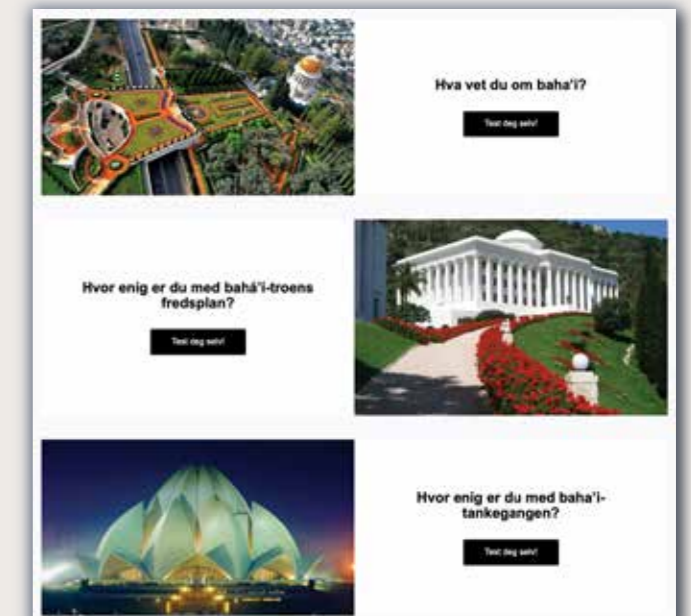
Skoleundervisning

- Det har vært undervist 6 avgangsklasser på Sogndal vgs. og 4 1. klasser på Haugen skole i Oslo
- En elevgruppe var hjemme hos Shahla og Behnam Bahrami i Arendal.
- I 2023 har det vært 23 elevhenvendelser fra elever på Sortland (Vesterålen), Spikkestad (Akershus) og Moltemyr ungdomsskole (Arendal), Ramsum/sund, Uranienborg (Oslo), Nordberg (Oslo), Fiskåsen (Kristiansand), Frydenberg (Oslo), Oddemarka (Kristiansand), Tregheimstrand (Vestlandet), Granstangen (Oslo) skole. Også fra ikke navngitte skoler i Oslo, Bergen, Bodø og Stranda.

De fleste henvendelser resulterer i presentasjoner foran klassen.

Det er sikkert mye vi ikke har hørt om.

Bahá'í skoleutvalg





Norge–India 25 års samarbeid

▲ Her er studenter fra Notodden på plass i Panchgani.

I et brev fra Det Universelle Rettferdighetens Hus av 25. februar 1986 ble det blant annet redegjort for 6-årsplanen (1986–1992). Her ble nasjonale råd oppfordret til «pursuit of projects of social and economic development in well-established Bahá'í communities». Nasjonalt Åndelig Råd i Norge tok tak i dette målet og besluttet å søke om midler fra NORAD til et utviklingsprosjekt i India.

Allerede høsten 1987 ble søknaden sendt og i 1988 dro undertegnede til Panchgani i India for å konkretisere planene i samarbeid med New Era Development Institute (NEDI) som var et utviklingsprosjekt under Nasjonalt Råd i India.

NEDI ble opprettet i 1987 for å gi kortere kurs som skulle gi deltakerne grunnlag for å arbeide med utvikling på landsbygda i India. I den første tiden ble det tilrettelagt kurs for mekanikere, skreddere, helsearbeidere og førskolelærere. Erfaringen fra disse kursene konkluderte med at det beste utviklingsarbeidet kan skje gjennom utdanning av lærere. I 1992 ble det besluttet å opprette en ett-årig barnehagelærerutdanning og i 1993 ble denne utdanningen supplert med en to-årig utdanning for grunnskolelærere. Utdanningene var basert på bahá'í-prinsipper og studentene, som kom fra ulike landsbyer i India, skulle bli bevisst på at de skulle være med å utvikle lokalsamfunnene der de fikk sin læring. En artikkel om NEDI er å finne i BAHÁ'Í WORLD (1997–98).

NEDI blir institutt for opplæring av lærere

Med støtte fra NORAD og bahá'í-samfunnet i Norge ble NEDI utviklet til et institutt

for opplæring av lærere med kompetanse for undervisning på før- og grunnskolenivå. Det ble bygget opp administrasjon og ledelse for instituttet, fagplaner ble utarbeidet, infrastruktur ble lagt til rette og det ble bygget klasserom og separate internat for gutter og jenter. I dette arbeidet var det behov for ekstern kompetanse innen lærerutdanning, og det ble søkt etter aktuell partner.

I Norge var det NorSED (Norwegian office for social and economic development), en komite under nasjonalt råd i Norge, som i løpet av 1990-årene fulgte opp muligheten for å opprette et samarbeid med en institusjon for lærerutdanning i Norge. Valget falt på Lærerhøgskolen på Notodden. Samarbeidet mellom bahá'í-samfunnet og lærerutdanningen på Notodden ble startet i 1997 da rektor Arvid Gjengedal og direktør på NEDI Sherif Rushdy skrev under den første samarbeidsavtalen på Notodden som varte fra 1997 til 2001. I denne perioden ble det fokusert på oppbyggingen av NEDI. Sentrale tema var samarbeidslæring, fredspedagogikk, miljølære hvor mye av undervisningen foregikk ute i naturen og «natural playground» hvor det var lagt til rette for utendørs lekemuligheter for førskoleelever. En rekke studenter fra høgskolen kom til Panchgani og bidro til undervisning på NEDI og til egen erfaring og innsikt i sin egen lærerutdanning.

Lærerstudenter fra Notodden kobles inn

Etter 2001 ble kontakten med New Era Teacher Training Center (NETTC-tidligere NEDI) opprettholdt med Notodden, som nå heter Universitetet i Sør-Øst Norge (USN), og kontaktperson var universitetslektor Ragnhild Elster. Dette førte til at en del lærerstudenter kom på utveksling til New Era High School og NETTC. Det viktigste var imidlertid at både USN ved Ragnhild Elster og NETTC ved Dr Tim Rost ønsket å bidra til en forskningsbasert utdanning som skulle lære studentene kritisk tenkning. På bakgrunn av kontakten med NETTC og bahá'íene i Panchgani har USN nå opprettet et samarbeid med Universitetet i Pune (SPPU) som er et av de mest markante og største i India og er ledende innen forskning og undervisning. Samarbeidet går på utdanning, natur og miljø, sykepleie og helsevitenskap samt sosial og velferdsvag. Samtidig skulle samarbeidet med skoler i Panchgani og lærerutdanningen ved NETTC videreføres. USN har opprettet en egen koordinator på oppdragsbasis for dette samarbeidet.

Den 28. april i år ble min kone Hildegunn og jeg invitert til USN på Notodden for å markere 25 års samarbeid mellom Norge og India. USNs rapport «Over landegrensene» ble presentert. Denne rapporten er tilgjengelig i PDF-format hvis noen ønsker å lese den. ♦

Tekst: Arne Kittang



◀ «Hvordan kunne noen i bahá'í-samfunnet eller Høgskolen i Telemark i 1997 ane at et beskjedent prosjekt om læremateriell i en landsby i India skulle utvikle seg til et kontinuerlig opplegg med praksis i barnehagelærerutdanning og et omfattende samarbeid mellom to universiteter - Universitetet i Pune (SPPU) og Universitetet i Sørøst-Norge (USN),» spør skribentene seg innledningsvis i rapporten «Over landegrensene».

Pilegrimsreise til Tyrkia

Inspirert av tidligere besøk ved de hellige steder og fulle av iver, bestilte vi flybilletter fra Norge til Istanbul tidlig på etterjulsvinteren med avreise flere måneder senere. Med datoer bestemt, bestilte vi tider for å besøke pilegrimsstedene i Istanbul og Edirne. Det finnes en egen nettside der man kan bestille time for besøk.

Vi ble fortalt at pilegrimsbesøk til troens hellige steder i Tyrkia har økt, og særlig er det langtveisreisende bahá'ier som legger veien om Tyrkia på veg til eller fra Haifa.

Vi ankom Tyrkias største by dagen etter Bábs erklæring, den 25.mai, og påfølgende dag vandret vi til fots opp gatene til huset der Bahá'u'lláh og familien hans bodde de nærmere seks månedene de var i byen før de på vinteren ble forvist til Edirne. Det opprinnelige huset var revet, men en del av tomten

ble senere kjøpt av Shoghi Effendi og Ruhyyeh Khanum, og en toetasjes bygning reist opp. I en liten lokal kafe slo vi ihjel venteminuttene med tyrkisk te servert i små glass, før vår tid kom for å ringe på døren. Vi ble varmt mottatt av den tyrkiske verten og møtte andre langveisfarende, spente pilegrimer som også ventet på sin time for å få be i de to rommene ovenpå, ett dedikert til Bahá'u'lláh og det andre til 'Abdu'l-Bahá. Noen av deres eiendeler var stilt ut, og vi ble privilegert ved å få holde stener fra Fort Tabarsi. Det følte som om de bar i seg hele den dramatiske historien derfra. Vi fikk også orientering om husets og den hellige familiens opphold i Istanbul. Huset gjør ikke mye av seg i en liten, litt bratt gate med andre privat-hus og en moské like ved. Ingen skilt viser at dette er et bahá'í hellig sted, der det ligger i et litt ortodoks muslimsk område av byen, som forøvrig er svært moderne og vestlig. Det var mange gamle trehus i området som sikkert var der (eller muligens) under den hellige families opphold der.

Deretter var det Edirne – vi tok rutebussen. På forhånd hadde vi funnet et lite leilighetsho-

tell i et grønt belte fire kilometer utenfor byen, det var idyllisk. En times pilegrimsvandring inn til Bahá'u'lláhs hus langs grønne åkrer, roser, friområde og over jernbanelinjen ved stasjonen der Marion Jack og Martha Root en gang i tiden hadde ankommet Edirne. Det siste ble vi fortalt av pilegrimshusets hyggelige vertskap, som spanderte te og kjeks og ga oss god tid til både bønn og nyttig informasjon videre på reisen. Blant annet var det interessant å møte en eldre mann som fortalte fra flere tiår som pioner i Saudi Arabia. Det som gjorde spesielt inntrykk var nok også her tiden vi fikk til å be i rommene til Bahá'u'lláh og 'Abdul-Bahá, eiendelene deres som var sirlig utstilt, og den inngjerdete hagen utenfor. Uendelig kjærlighet, fredfylt glede og takknemmelighet var nok følelsene vi forlot den velstelte bygningen med. En sterk åndelig opplevelse. Det ble mange kopper tyrkisk te under vår tid i Tyrkia, og god var den. Så elsket vi når de kalte til bønn med chanting fra moskeene. Veldig stemningsfullt.❖

Med kjærlig takknemmelighet,
Torid Torsmyr Jack og Borghild Rydland



Bildet er fra Lillehammer

I forrige BN skrev vi at dette bildet var fra sommerskolen på Lolland i Danmark i 1973. Det er feil. Bildet ble tatt på en skandinavisk konferanse som ble holdt på Lillehammer 21.–23. september 1973 (i Odd Fellow-lokalet). Ifølge en av de våkne leserne som bemerket feilen, Liss Hegge, så var det 70 deltagere fra Norge (ca. halvparten), Sverige, Danmark og USA. Hadi Afsahi, Gunnar LN og Polin Rafat holdt foredrag og Brit Drageseth, Hallvard Opem, Lee Lewis og Åslaug Borgan hadde musikkinnslag (bildet), tilfører en annen våken BN-leser, Inger Johanne Sveen.



Rettelse BN 179-3:

Under bildet til «Feiring av 50-årsjubileum i Bærum» er det et feil navn. Mannen med lys grenser, briller og skjegg heter Olav Hammerø – ikke Harald.

Historisk mangfold på det internasjonale konventet

Over 1400 delegater (nasjonale rådsmedlemmer) + rådgivere deltok fra hele 176 land på det 13. internasjonale konventet fra 24. april til 3. mai ved troens Verdenssenter i Haifa/Akka. Sannsynligvis var dette den største samlingen av forskjellige mennesker noensinne. Det gjorde spesielt inntrykk at det var delegater fra land som Russland, Ukraina, Oman, Saudi-Arabia, Yemen og Afghanistan.

▼ Medlemmene av Nasjonalt Åndelig Råd før valget av Det Universelle Rettferdighetens Hus 29. april. F.v.: Nazila Dabestani, Arsalan Moghen, Thor Henning Lerstad, Zack Livesay, Lilli Martine Lerstad, Sasan Kamali, Keyhan Ighanian, Behnam Bahrami og Mai Antonsen.

De første dagene er som en pilegrimsreise med mye tid til bønn og meditasjon og besøk til de hellige stedene.

Inkludert var også en omvisning ved 'Abdu'l-Bahás gravmæle som reiser seg storslagent ved Ridván-hagen på sørsiden av Akka. Se dokumentaren på nettet som forteller om byggingen og symbolikken i dette gravmålet som vil forbløffe en hel verden når det står ferdig: <https://news.bahai.org/story/1662/> Også Mazra'ih, seks kilometer nord for Akka, er en oase for bønn og meditasjon som blir stadig vakrere – med nye utvidelser av hageanlegget. Her bodde Bahá'u'lláh i to år etter at han fikk forlate festningsbyen. Skjønnheten ved alle de hellige stedene er overveldende og symboliserer på kraftfullt vis at verden virkelig kan bli en fredens hage for alle mennesker. Anbefaling: reis på pilegrimsreise, enten 3-dagers eller 9-dagers! Jfr <https://pilgrimage.bwc.org/>

De fire siste dagene under konventet er viet valget av Det Universelle Rettferdighetens Hus

og plenumssamlinger med innlegg fra delegater som ønsker å dele tanker og erfaringer. Overskriftene for refleksjonene var «bevegelse av områder», «pedagogisk innsats og opplæringsinstituttet», «bidrag til sosial forvandling» og «å bygge institusjonell kapasitet på alle nivåer». Se bilder og videoer på <https://news.bahai.org/>.

Medlemmene av det Universelle Rettferdighetens Hus er nå: Chuungu Malitonga, Paul Lample, Juan Francisco Mora, Ayman Rouhani, Payman Mohajer, Shahriar Razavi, Praveen Mallik, Andrej Donoval og Albert Nshisu Nsunga.

Fra Norge deltok alle ni medlemmene av Nasjonalt Åndelig Råd.

På de følgende sidene deler vi noen glimt fra samtaler med noen deltagere på konventet.❖



▲ Her står delegater foran 'Abdu'l-Bahás gravmæle, forbløffet over dimensjonene. Når det blir ferdig vil det avstemme med omgivelsene som en enestående «park» og minnesmerke som vil tiltrekke oppmerksomhet fra en hel verden. Jfr videoer på nettsiden <https://news.bahai.org/>

Bilder: © Bahá'í World News Service



«Hemmeligheten» bak suksessen på Vanuatu

– Kjærlighetens språk er det eneste som kan endre ting. Instituttprosessen dyrker dette språket gjennom studiet av Guds ord og tjeneste for andre. Instituttet er instrumentet som kan knytte hjerter sammen.



Det sier medlemmer av Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'íer i Vanuatu.

Under det internasjonale konventet fikk medlemmer av vårt nasjonale råd til et spontant møte med vennene fra Vanuatu i Pilgrim Reception Centre i Bahjí. Det ble et bemerkelsesverdig møte. Vi følte vi hadde mye å lære og lyttet andektig til deres erfaringer som de ydmykt delte med oss. De har kommet langt i samfunnsbyggingen, en realitet som er kronet med et lokalt bahá'í-tempel på den sydligste øya, Tanna.

Vi kan kanskje spørre oss, litt humoristisk ment: Hvorfor har de et bahá'í-tempel og ikke vi? Uansett: vi kan ha nytte av å lytte til erfaringene til vennene på det lille øysamfunnet i Stillehavet.

Over 10 prosent er bahá'íer

Det bor omkring 35 000 personer på Tanna. Mellom 10 og 15 prosent er bahá'íer. De avsluttet den siste femårsplanen (i 2021) med 1122 kjerneaktiviteter!

Nøkkelen til å lykkes er å dyrke instituttprosessen, forteller de.

– Da instituttprosessen ble introdusert i 1996 hoppet vi bare inn i det, sier de syv medlemmene av Vanuatus nasjonale åndelige råd. – Vi hadde ingen innvendinger. Vi brøt oss ikke om å spørre hvorfor. Det holdt med tilliten. Vi hadde full tillit til Den velsignede skjønnhet (Bahá'u'lláh) og kjære Rettferdighetens Hus. Vi sa: Vi går i gang, selv om det var på bar bakke og selv om vi skjønte veldig lite. Men skritt for skritt, år for år, økte forståelsen vår av instituttprosessen.

– I begynnelsen så vi på studiesirkelene av ruhi-materialet som et fordypningsprogram. Men snart skjønte vi at dette var noe annerledes. Det hadde en spesiell innflytelse på barna våre. Vi begynte å reflektere over erfaringene. Ved skiftet av hver syklus (hver tredje måned) evaluerte vi.

– Instituttprosessen er selve livet

– Det Universelle Rettferdighetens Hus sier at instituttprosessen har ubegrenset potensiale. Hva betyr det? For

oss er det selve livet. Hvis du vil at livene skal endre seg til det bedre? Hvilket element i livet mangler noe? For å bli mer hele og fullstendige som individer? Det samme med samfunnet vårt; uten instituttprosessen er det ikke et fullstendig samfunn som dyrker både åndelige og materielle verdier til det beste for alle. Det er hva instituttprosessen betyr for oss. Det er nøkkelen.

– Nå ser vi hvordan samfunnsbyggingen virker inn på hele storsamfunnet på alle felt, fra holdninger til handlinger. Utfordringen er at vi ikke har nok ressurser i forhold til mulighetene det gir oss.

– Et neste skritt er å bringe planens tre elementer – utvidelse og befestelse, sosial handling og offentlig diskurs – opp på et høyere samfunnsnivå. Vi vet at vi får større styrke og bevegelse når vi får til bedre samspill mellom disse tre elementene.

Hold ut – ellers kan du ende opp med mange tomme hull

Gjennom årene har de lært mye om tålmodighet og utholdenhet, fortalte de. Og delte denne erfaringen: – Når dere har satt dere et konkret mål så gå for det! Ikke begynn å vingle! Hold ut! Det er som å borre etter vann. Dere må borre og borre til dere kjenner at dere har mest lyst til å gi opp. Men gjør dere det og flytter oppmerksomheten og energien til et annet sted så kan du ende opp med mange tomme hull!

Kjærlighetens språk

Samtalen med vennene fra Vanuatu kretser også mye om hjertets språk.

– Vi elsker Bahá'u'lláh. Derfor er vi bahá'íer. Vi dyrker kjærligheten. Og når vi elsker Bahá'u'lláh så er alt mulig. Alle dører åpnes. «Der det er kjærlighet er ikke noe problem for stort og det er alltid tid.» Kjærlighetens språk er det eneste som kan endre ting. Instituttet dyrker dette språket gjennom studiet av Guds ord og tjeneste for andre. Det knytter hjerter sammen.

Institusjonelt står også bahá'í-samfunnet sterkt på Vanuatu. Bare på Tanna er det omkring 20 lokale åndelige råd og det dyrkes nært samarbeid med offentlige myndigheter. For tida er det ca. 70 sosiale prosjekter på gang rettet mot helse, utdanning, miljø og kultur. (Eksempler: <https://www.bahaiblog.net/video/news/tanna-a-study-in-leadership-and-action/> og <https://www.youtube.com/watch?v=hWDN-jOPtY>) De er uttrykk for at samfunnet, individuelt og kollektivt, har bygd opp stor kapasitet ved hjelp av instituttprosessen.

– Grasrota vet best

– Når folk styrker kapasiteten sin så vet de hvordan de skal løse forskjellige utfordringer. Folk på grasrota vet best. De leser best sin egen virkelighet og kan gjøre noe med den. Ingen prosjekter blir lenger satt i gang ovenfra. Alt springer ut fra engasjementet på grasrota. Stadig tas det initiativ og blir satt i gang ting som institusjonene først får høre om i etterkant. Eksempelvis ble det spon-

tant bygget 28 drivhus for å skaffe frø og nye vekster etter herjingene fra en orkan uten at noen institusjoner og utenforstående var involvert. Ressursene er der. Kapasiteten er der, både i barn, ungdom og voksne. Vi lærer å ta vare på oss selv og folk i nabolaget istedenfor å vente på at en ekspert skal komme og fortelle oss hva vi skal gjøre.

Når orkanene endevender alt

Orkaner er en stor prøvelse for øysamfunnet i Stillehavet.

– På Vanuata har vi to sesonger, orkan-sesongen og ikke-orkan-sesongen. I år har vi til nå hatt fem orkaner. Etter en orkan av verste sort var det ikke mulig å finne ett grønt blad på et eneste tre. Alt var blåst vekk. Og husene, selvfølgelig, som er stort sett laget av bambus, var for det meste knust. I slike omgivelser traff jeg en gang på tre ungdommer. De bar på juniorungdomsmateriale. «Hvor skal dere?» «Vi har en juniorungdomsgruppe og en barneklasse.» Jeg trodde først at orkanen ikke hadde gjort så mye skade i landsbyen deres. Men det viste seg at stenderne i husene deres var veltet over ende. De måtte kripe som katter for å komme under det som var igjen av takene. Men for dem var prioriteten klar: juniorungdomsgruppa og barneklassen var viktigst. Her kunne de søke felles trøst, gi hverandre håp og glede og bygge kapasitet for å møte nye orkaner.❖





Kasia gjør tjenester for ukrainske flyktninger

Kasia Zeltzer er fra Poznań i Polen.

– Det er mye fordommer mot fremmede religioner i Polen, sier hun. – Første respons om bahá'í-troen er gjerne at vi er en kult som hjernevasker folk. Men ved å tjene folk med gode motiver får vi troverdighet og tillit.

– Vi er 13 bahá'íer i et lite nabolag. Vi har jobbet mye med ukrainske flyktninger. I fjor hadde vi ni uker med sommerleir for ukrainske barn. Det var et kjærkomment tjenesteprojekt for familiene. Det tar tid å bygge fortrolighet og tillit med dem. De forstår jo etter hvert at vi ikke har andre motiver enn å bidra til en bedre verden i samarbeid med alle som vil. De er veldig glade for å få en tilhørighet og også ha bønnestunder sammen. De trenger håp og har et behov for å tenke på mer enn krig og elendighet og bearbeide traumene sine som mange av de voksne er preget av. Det er veldig givende å arbeide med den ukrainske befolkningen. De setter pris på den minste ting.



– Jeg var gutten ingen ville ha i barneklasse

Sebastian Tairuwepiy, 33 år, fra Phonpei på øygruppa Karolinene i Stillehavet, jobber med sportsutvikling. Det er i underkant av 200 bahá'íer på Karolinene.

Sebastian var med på det internasjonale konventet som medlem av Nasjonalt Åndelig Råd. Det skulle ingen tro for noen år siden, ifølge ham selv.

– Jeg var en plage som barn. Og jeg måtte tvinges til å være med på barneklasse. Når jeg først var med så skapte jeg mye trøbbel.

– Uten at jeg var klar over det så gjorde barneklassen noe med meg som var veldig bra. Den gjorde at jeg etter hvert greide å navigere meg gjennom livet. For eksempel lærte jeg at det var lurt å være ærlig. Sitatet om at «sannferdighet er grunnlaget for alle menneskelige dyder» sitter dypt i meg. Alt, også kjærlighet, kan være falsk og umulig uten sannferdighet. Jeg lærte at hvis jeg skulle hjelpe noen så måtte jeg gjøre det med hjertet.

Etter barneklassen ble jeg med i juniorungdomsgruppe, deretter tok jeg ruhi-bøkene. Jeg ble etter hvert mer OK å ha med å gjøre. Men jeg vokste sakte. Og jeg har alt å takke barneklasselæreren min, Brian. Han var utrolig tålmodig med meg.

Moralen er at det gjelder å ha tro på alle slags folk, også blant barn. Noen trenger mer tid enn andre. Det var ingen som kunne tro at jeg skulle bli bahá'í. Jeg var bare umulig.



– Jeg ber for vennene i ufrie land

Wojtech Polach, Tsjekkia, delte en historie under plenumsamlingene på det internasjonale konventet som fikk stor respons. Han sa:

«På vei tilbake med bussen fra Bahjí til Haifa sent i går kveld, begynte delegater fra Irak spontant å synge. Straks var hele bussen med og klappet. Alle var glade og feiret med dem. Jeg og noen andre begynte å ta video med mobilen. En rådgiver som satt nær meg minnet meg høflig på at vi sannsynligvis ikke burde filme vennene fra Irak. Det slo meg straks at det faktisk kunne være en risiko for dem om jeg skulle publisere en video av dem. Så spurte jeg en av irakerne: «Hva kan skje med dere om en video faller i gale hender?». Han svarte med et smil, «jeg vet ikke», og fortsatte å synge. Jeg hørte på den vakre bønnesangen deres, så rett fra hjertet, og jeg så for meg de heroiske bábi-ene. Jeg ber for alle venner, alle helter i ufrie land. Jeg ber at deres standhaftige hengivenhet og tjeneste sammen med Bahá'u'lláhs ord snart vil forvandle forholdene i landene deres slik at de fritt kan undervise og manifestere troen og kjærligheten for Bahá'u'lláh.»

Wojtech sier at han er velsignet som bor i et åpent samfunn. Han kommer fra en liten landsby i Moravia hvor folk er livsglade og åpne. Han hadde selv lenge vært opptatt av åndelige spørsmål, sjekket ut ulike trosretninger, også Hari Krishna, inntil han en dag kom i prat med en medstudent på en bussholdeplass i Brno.

– Jeg spurte hvor hun skulle og var veldig pågående for å få henne til å fortelle. Hun skulle på studiesirkel i Ruhi-bok 1. Jeg inviterte meg selv med. For første gang i livet mitt opplevde jeg en forbløffende frihet til å snakke åpent om åndelige temaer. Og det var ingen som benektet sannheten i andre religioner. Jeg ble straks involvert med en juniorungdomsgruppe og et lite, men fantastisk, bahá'í-samfunn. Jeg sluttet med en gang å drikke alkohol og etter en stund erklærte jeg meg. Det har vært en fryd å bli bahá'í.



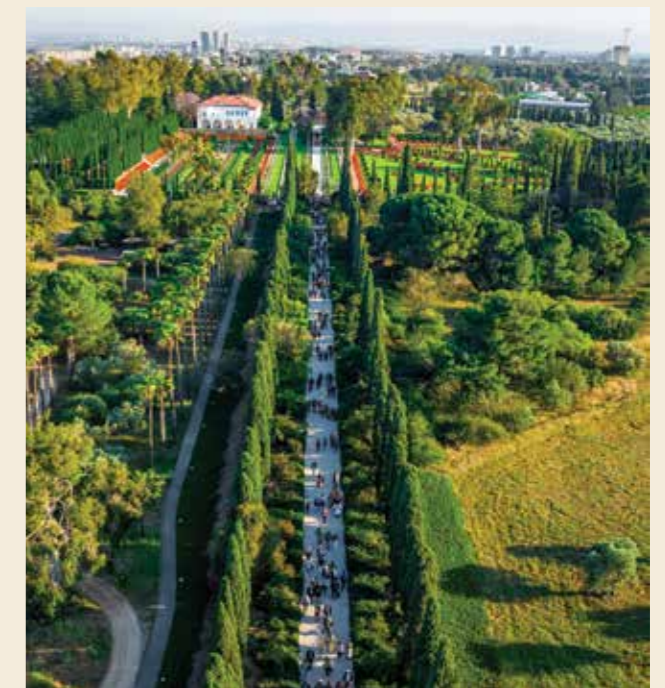
– En gave å oppleve slikt mangfold

Sayanda Mnisi fra Sør-Afrika tjener ved Verdenssenteret med boliger for ansatte.

– Det er en gave å få oppleve det internasjonale konventet og møte mennesker fra hele verden. Det bekrefter så tydelig at det er ikke snakk om farge, men menneskehetens enhet og kjærligheten vi viser hverandre.

– Situasjonen for troen i Sør-Afrika er fantastisk. Folk er veldig mottagelige, spesielt de som opplever at det virkelig skjer noe med barna og ungdommene som deltar i kjerneaktiviteten. Wow, sier de, hvem er dere, hva slags tro er bahá'í? Mange deltar.

Sayanda er selv tredje generasjon bahá'í. – Moren min eksponerte meg for forskjellige religioner, men jeg syntes ikke de ga like mye mening som bahá'í-troen. Det var ikke den samme likeverdigheten og jevnbyrdige deltagelsen. I bahá'í-samfunnet var det mer kjærlighet og mer respekt og du kunne oppleve likheten mellom alle. Derfor ble jeg selv helhjertet med som bahá'í med både hjerte og hode.





– Folk ser forvandlingen i barn og ungdom

Andrea Perdoni fra La Plata i Argentina. Det er ca. 70 bahá'íer i hjembyen. – En nydelig gruppe av ungdommer setter spesielt preg på samfunnet, likeså juniorungdom og barn. Troen generelt vokser bra i Argentina. Vi har hatt mange gledelige begivenheter, spesielt i løpet av det siste året. Det mest gledelige i min nærhet er at ungdommer og juniorungdom i to nabolag har skapt en merkbar forvandling. Det viser seg i måten de ser seg selv på og hvilken rolle de ønsker å spille i tiden framover.

– Historien om hvordan jeg selv ble bahá'í er, for meg, strålende. Jeg hadde en del problemer i livet mitt da jeg var omkring 40 år og ba til Gud om hjelp og ledelse, selv om jeg var ateist. Jeg ante ikke i hvilken retning jeg skulle vende meg. Jeg er psykolog, men heller ikke i faget mitt fant jeg noen hjelp. På en fjelltur i sør-Chile ble jeg kjent med bahá'í-troen. Tenk at det finnes folk som tenker som meg! Jeg trodde, innerst inne, at det måtte være den samme Gud for alle religionene. Og jeg mente at jeg hadde godt av å endre på holdningene mine for å gjøre noe med prøvelsene i livet mitt. Jeg hadde ønsket å bidra til det felles beste for hele menneskeheten, men visste ikke at det fantes så mange som ville gjøre det samme.



– Et privilegium å jobbe her

Aya Cherssky er sikkerhetsvakt med et stort hjerte og vokter den øverste porten til terrassene under konventet. Hun har jobbet ved Verdenssenteret til og fra i seks år.

– Jeg er israeler og har det store privilegium å jobbe her, sier hun.

Aya vokste opp i Haifa. Faren er amerikaner, mora russisk.

– Det internasjonale konventet er som å være vitne til et mirakel. Jeg treffer folk fra absolutt hele verden, også fra land som tidligere har hatt veldig liten adgang til Israel, slik som Afghanistan, Kuwait og Irak. Det er forbløffende. Så bahá'íene bringer en velsignelse og en beskjed om at fred er mulig. Utrolig. Helt utrolig!

– Her i Haifa bor muslimer, jøder, kristne, drusere og fra mange ulike land. Veldig mangfoldig og folk har et åpent sinn. Bahá'í-troen er perfekt for Haifa. Det er utrolig at Bahá'u'lláh «valgte» å gjøre Haifa til troens verdenssenter.

– Og til å velge deg som sikkerhetsvakt?

– Ja, takk Gud for at jeg jobber her.

► Bilde fra det 33. nasjonale årsmøtet i Russland. Sittende foran t.v.: Vitaly Kireev.

Foto: <https://news.bahai.org/story/1675/>



– Folk i Russland liker studiesirkler

Vitaly Kireev fra Moskva, Russland, jobber med lisenser for medisinske produkter. Han ble bahá'í for fem år siden og har vært medlem av Nasjonalt Åndelig Råd i to år.

– Lenge følte jeg at jeg ikke var verdig å være bahá'í, men til slutt tok jeg heldigvis skrittet. Familien min er ikke religiøs. Mange har lett for å tenke at religion er naivt og ikke rasjonelt nok. Det spøkes mye med religion.

I Russland er det totalt omkring 2000 bahá'íer. Moskva nådde tredje milepæl i løpet av siste året. Det er 200 bahá'íer i byen. Halvparten av alle deltagerne i kjerneaktivitetene er ikke bahá'íer. Folk liker å delta i studiesirkler med ruhi-ma-

terialet, ikke minst når det skjer i retreat i leire utenfor Moskva. Også andaktsmøter er blitt populære. – De siste årene har vi sett merkelig vekst.

– Folk i Russland generelt er temmelig ambivalente i forhold til åndelighet og religion etter en lang tradisjon med ateisme. Det er stort sett ingen problemer med å være åpne om troen og undervise. Nå om dagen, med landet mitt i krig, er det imidlertid ikke så enkelt å snakke om fred, men lettere å snakke om konseptet med enhet.

I august venter Vitaly og kona deres førstefødte, en gutt. Ruslan er ett navne-alternativ.❖



خلاصه ای از اخبار امری جامعه بهایی نروژ

قوای روحانی «تابستان طلایی»

در ۴ منطقه فیل، (درامن)، استاونگر، تروندهایم و شتن (شسمو) حرکت جوانان تحت عنوان تابستان طلایی بوقوع پیوست. موسسه آموزشی بهایی، جوانان را از تاریخ ۲۵ ماه می دعوت به شرکت در این حرکت نمودند. تعداد شرکت کنندگان در فیل و تروندهایم بالغ بر ۱۵ نفر بود. دوستانی که در مدرسه تابستانه امسال با جوانان در ارتباط بودند، قوه روحانی این جوانان را بوضوح حس و درک کردند و این قوه در تعداد زیاد تسجیلی بعضی از این جوانان بازتاب داشت.

تابستان طلایی در استاونگر (روگالاند) امسال برای اولین بار تشکیل گردید و تعداد شرکت کنندگان و بازدیدکنندگان در مقاطع زمانی مختلف بالغ بر ۷۰ نفر میشد و حدود ۳۰ نفر از آنان از سایر مناطق داخل و یا خارج از کشور بودند. مبدا این گردهمایی، یک دوره ۱۰ روزه یادگیری، با تمرکز بر راههای عملی در یک کمپین تبلیغی و خصوصاً شناسایی نمودن یک منطقه یا محله که فعالیتهای فشرده آینده جامعه سازی و یادگیری جمعی بتواند در این منطقه انجام گیرد.

یکی از اهداف منطقه روگالاند عبور از سومین مرحله رشد و فعالیت فشرده با قشری از مردم و یا یک منطقه خاص میتوانست قدم بزرگی در این راه باشد. در طی این ۱۰ روز، جوانان در صف اول مسیر حرکت و اعضای دیگر جامعه در پشتیبانی از آنها، باعث روزهایی مملو از مشارکت پرشور و یادگیری با به پای یکدیگر در هر مقطع سنی گردید. منطقه «تاستا» به منظور محلی برای تمرکز فعالیتهای انتخاب گردید چرا که توانایی اهالی این منطقه در تبادل صحبتیهای هدفمند و عشق به بهبود همسایگی خود احساس گردید. این منطقه با مشکلات زیاد از قبیل مواد مخدر و تشکیل گروههای مخرب روبرو میباشد و بعد از مشورت با پلیس، که خود اقدامات پیشگیرانه ای را براه انداخته، و

عنوان نمودند که فعالیتهای جوانان که موسسه بهایی در نظر دارد، دوی درد این منطقه در این زمان خاص است و جوانان علی الخصوص سنین ۱۰ تا ۱۵ سال به پشتیبانی مبرم شما نیاز دارند، و این خود نقطه تائیدی محسوب شد. ۴ نفر از جوانان این منطقه در گردهمایی و فعالیتهای همان شب در حظیره القدس استوانگر و ۳ نفر از جوانان دیگر که از طرق گوناگون با ایشان ارتباط حاصل شده بود نیز شرکت نمودند. اجرا و انجام چنین همایشی بدون تائیدات حق، همینطور نفس خدمت خالصانه از طرف احبای این منطقه اعم از تهیه روزانه ۲ وعده غذا، همینطور تهیه محل اقامت و خواب برای جوانان و خدمات حمل و نقل ۲ تا ۳ بار در روز در طی این ۱۰ روز بدون شک میسر نبود. مشاور محترم قاره ای جناب صبا مزا بهمراه خانواده نیز در همه این مدت با جوانان همراهی نموده و با تشویقات، الهامات و راهنمایی لازم، بهمراه معاونین و مساعدين و هماهنگ کنندگان و محافل محلی این منطقه به موفقیت این فعالیت کمک بسزایی نمودند.

در تروندهایم یک گروه هسته ای ۵ نفره متشکل از خانمها تصمیم به دعوت به یک «فستیوال خانواده» گرفتند. هدف از این فستیوال آشنایی بیشتر با یکدیگر و قدمی برای ساختن

جامعه ای بهتر و امن تر در محل زندگی خود بوده و اینکه همگی با استفاده از استعدادهای مختلف خود در این فعالیت مشترک باشند. کمی بعد از شروع برنامه کم کم مادران و فرزندان از اقبال مختلف به برنامه پیوستند. از برنامه های تدارک دیده شده میتوان از داستانی از کتاب روحی ۳، بازیهای تعاونی (گروهی)، موزیک و رقص، نقاشی روی صورت و نقاشی با حنا از طرف یکی از دختران اهل سوماتی شرکت کننده، نام برد. تعدادی علاقه خود را برای شرکت مجدد در فستیوال آینده و مادری علاقه خود را جهت شرکت دخترش در کلاس درس اخلاق اعلان کردند. نتیجه گیری این گروه هسته ای ۵ نفره از این فعالیت:

دعوت کردن به فعالیت بسیار آسان است.

در منطقه شرق اسلوو ویکن تعداد ۲۴ نوجوان و جوان، از سنین ۱۵ تا ۲۶ سال، به فعالیت و آشنایی در منطقه شتن و رلینگن پرداختند. ساعاتی از روز اختصاص به مطالعه قسمتهایی از کتاب روحی ۲ داده و شبها جلسات جوانان و نوجوانان در منازل مختلف منعقد میگردد و جوانان استعداد و توانایی ملاقات در منازل، به دیدار دیگران رفتن و داشتن صحبتیهای هدفمند را تجربه و تمرین نمودند.

کنفرانس جوانان

برای سومین بار کنفرانس جوانان شمال اروپا در نروژ، در منطقه فیل در درمان با شرکت حدود ۲۵۰ نفر بهمراه ۶۰ خادم داوطلب برگزار گردید. شرکت کنندگان از ۱۰ کشور نروژ، سوئد، دانمارک، فنلاند، ایسلند، گرینلند، بلژیک، هلند، انگلیس و کانادا بودند که شرکت کنندگان از نروژ و سوئد بالغ بر ۷۰ نفر بودند. مشاورین محترم قاره ای جناب صبا مزا و ورقا خادم و همچنین هیات معاونین نروژ و چندی از معاونین از کشورهای شمالی دیگر نیز حضور داشتند.

مدرسه تابستانه بهایی نروژ

مدرسه تابستانه که در فیل، درمان، در تاریخ ۲ تا ۸ جولای برگزار گردید، طبق نظر تعدادی از شرکت کنندگان تجربه جدیدی در مقایسه با «بیت استولن» بود. این اولین مدرسه تابستانه بهایی در نروژ بود که در یک «محل همسایگی» و بدون «سخنران اصلی» برگزار میشد. تعداد ۱۸۷ نفر در این مدرسه شرکت نموده که ۲۱ نفر از آنان بعنوان خادمین داوطلب بخصوص در قسمت آشپزخانه و پذیرایی بودند. شرکت کنندگان در طی مدرسه، در منازل خود و یا در منازل دوستان ویا در هتل های مختلف در منطقه درمان اسکان گزیدند. وجود و حضور جوانان، بعنوان معلمین درس اخلاق و یا در جلسات با رقص و موزیک، نقش مثبتی در مدرسه ایفا نمود. موضوع اصلی مدرسه «دین و علم» بوده و در این خصوص از یکی از کتابهای نوجوانان که در مورد علم و ریاضیات میباشد نیز استفاده گردید.

لجنه امورات مدارس

این لجنه به اطلاع میرساند که در قسمت ویدئوهای سایت مدارس در bahai.no ویدئوی جدیدی، بمدت ۱۰ دقیقه، با کیفیت بالا تحت عنوان دیانت بهایی و موسیقی با همت آقای نیکولای کلاویرتهیه و اضافه گردیده که برای استفاده

در مدارس و در ارتباط با مدارس میتواند مورد استفاده قرار گیرد.

گزارش مالی صندوق ملی، ژانویه تا می ۲۰۲۳

در ۵ ماه اول امسال درآمدهای جامعه سیر نزولی داشته است، به این دلیل هم صندوق ملی که فعالیتهای جامعه را پوشش میدهد تحت تاثیر قرار گرفته و هم میزان تبرعات به مقام حضرت عبدالها.

بر طبق بودجه، بطور میانگین، ماهانه مبلغ ۱۴۰ کرون از هر شخص مومن مورد نیاز است تا مخارج جامعه تامین گردد. محفل مقدس ملی نسبت به دورنمای نیمه دوم سال بسیار خوشبین میباشد. خاطر نشان مینماید که مبلغ ۲۵۰۰۰ کرون از تبرعات و هدایایی که به سازمانهای پرداخت مالیات معاف میباشد.

تمدن مورد نظر حضرت بهالله تمدنی است شکوفا که در آن منابع وسیع عالم در جهت عزت و احیای بشر صرف خواهد شد و بفرموده حضرت ولی امرالله: «از برای پیشرفت امور روحانیه و فتوحات امریه اسباب مادی و وسائل مالیه لازم، تا این اسباب میسر نگردد، پیشرفت کلی ممتنع و محال». و نیز میفرمایند:

«شرکت در تقدیم تبرعات خدمتی است که هر مومنی، فقیر یا غنی میتواند بجا آورد، زیرا این وظیفه روحانی است که در آن مقدار تبرع اهمیتی ندارد. آنچه شایان اهمیت است میزان انفاق و عشقی است که شخص بخشنده بهمراه پرداخت خود تثار میکند». «تبرعات که با ایثار و از خود گذشتگی تقدیم شود، حقیقتی بنیادی را که اساس شالوده صفت سخاوت است، آشکار میسازد، یعنی اینکه تقدیم کننده تبرعات برخوردار از فضل موهبت نیز هست».

مجموعه سخنرانی در مورد ایران

در اواخر سال ۲۰۲۲ با دعوت محفل مقدس ملی بهایان نروژ از جناب دکتر نادر سعیدی، ایشان مجموعه ای سخنرانی در خصوص ایران بجهت ایجاد دیدگاهی گسترده تر در مورد کشور ایران و رابطه آن با دیانت بهایی ترتیب دادند. ۴ موضوع ذیل در این سخنرانیها مورد بررسی قرار گرفت: ۱- دلیل اصلی شکست جنبشهای اصلاحی در ایران (تاریخ ایران) ۲- آسیب گفتمان روشنفکران در دهه ۱۹۶۰-۱۹۷۰: شیطان سازی غرب و تجلیل از روحانیت ۳- نهادینه شدن استبداد در ایران ۴- وسوس روحانیون به مردسالاری: زنان بعنوان دشمن اصلی.

کانونشن بین المللی:

بالغ بر ۱۴۰ نماینده (اعضای محافل ملی) و مشاورین از ۱۷۶ کشور در سیزدهمین کانونشن بین المللی از ۲۴ تا ۳ ماه می امسال در حیفا ۱ عگا شرکت نمودند. احتمالاً این بزرگترین گردهمایی شامل این تعداد افراد مختلف بود، خصوصاً شرکت نمایندگان از روسیه، اکراین،

عمان، عربستان سعودی، یمن و افغانستان تاثیر خاصی داشت. در طی روزهای اول موقعیت زیارت از اعتبار مقدسه و موقعیت دعا و مناجات فراهم شده، منجمله زیارت از مکان مقام حضرت عبدالها، همینطور زیارت قصر مزرعه در ۶ کیلومتری شمال عگا، و ۴ روز آخر به انتخاب اعضای بیت العدل اعظم الهی برای مدت ۵ سال اختصاص داده شده بود.

داستان ما یکی است

جامعه بین المللی بهایی کمپین جهانی تحت عنوان داستان ما یکی است بمنظور تجلیل از ۱۰ بانوی شهید شیراز در سال ۱۳۶۲ و مبارزه طولانی برای تساوی حقوق زنان و مردان در ایران که بیش از ۴ دهه بطول انجامیده براه انداخته است. هدف این کمپین آن است که نشان دهد علی رغم تلاش دولت ایران برای ایجاد جدایی و نفرت بین گروههای مختلف، باز داستان همه یکی است. ما در رنج متحد شده ایم، در تعقیمان، در تزلزل ناپذیریمان در مبارزه با ظلم و نیز در جهت برقراری عدالت و تساوی حقوق. در یک جلسه غیر علنی در مجلس شورای نروژ و با سازمانهای همفکر دیگر، موقعیت گفت و شنود و به اشتراک گذاشتن شرح داستان شهامت و شهادت این ۱۰ بانوی بهایی میسر گردید. همه عزیزان به شرکت در این کمپین که ۱ سال بطول میانجامد تشویق میشوند. این مشارکت میتواند به عناوین مختلف شکل گیرد، مانند صحبتیهای هدفمند در باره تساوی حقوق و عدالت اجتماعی، با انواع هنر منجمله سرود، شعر و تنظیم آهنگ و یا تهیه فیلم و ویدئو در باره این ۱۰ بانوی شهید شیراز و با اشتراک گذاشتن داستانهایی از زندگی ایشان، نوشتن در رسانه های اجتماعی و غیره. روز ۱۸ جون که مصادف با روز شهادت این ۱۰ بانوی بهایی بود، جلسه ای با شرکت ۸۰-۷۰ نفر در حظیره القدس ملی در بروم برگزار گردید. امید چنان است که فعالیتهای منطقه ای برای تجلی از این بانوان و تمرکز بر اهمیت موضوع تساوی حقوق زنان و مردان و عدالت برای زنان ایران و جهان صرفنظر از ایمان و اعتقادشان منعقد گردد.

حقوق الله

حضرت بهالله میفرمایند:

«فی الحقیقه امر حقوق الهی امر بزرگی است. بر جمیع ادای آن لازم چه که اوست سبب نعمت و برکت و خیرات»

«مفروضی حقوق سبب ثبوت و رسوخ نفوس و برکت در

جمیع شئون گردد.»

این حقوق که ذکر شده و از افق سماء لوح الهی حکم آن اشراق نموده ، نفع آن بخود عباد راجع است . لَعَمْرُ لِلَّهِ اَکْرَمُ مَطْعَمٍ شَوْنَدُ بِرِ اَنْجِه ، مستور است آگاه گردند از بحر فضلی که در این حکم مکنون است ، جمیع ناس آنچه را مالکند در سبیل ذکرش انفاق نمایند "



Ta del i kampanjen #OurStoryIsOne

Bahá'í International Community har lansert en global kampanje, kalt #OurStoryIsOne, for å hedre de henrettede kvinnene i Shiraz i 1983 og den lange kampen for likestilling kvinner av alle trosretninger i Iran har strevet for i mer enn fire tiår, som fortsetter den dag i dag.

Kampanjen tar sikte på å demonstrere at til tross for den iranske regjeringens innsats for å skape splid og hat mellom grupper, er historien vår én. Vi har blitt forent i vår lidelse og motstandskraft, i vår forfølgelse og urokkelige styrke for å bekjempe undertrykkelse og jobbe for likestilling og rettferdighet. For noen uker siden hadde vi en mulighet til å fortelle om henrettelsen av disse 10 bahá'í-kvinnene til andre likesinnede organisasjoner og stortingsrepresentanter på en lukket høring i Stortinget.

Vi oppfordrer alle til å ta del i kampanjen som varer ett år, lage noe kreativt og ha meningsfulle samtaler om temaene likestilling og rettferdighet:

- Produsere sanger om de 10 kvinnene
- Lag korte videoer om livene til de 10 kvinnene (under 90 sekunder)

- Dele et minne du kanskje har hatt med dem
- Lag kunstneriske uttrykk (eks. tegninger, gatekunst)
- Skrive en artikkel
- Lag innlegg i sosiale medier

Og gjerne dele det dere ser, med hashtaggen #ourstoryisone på sosiale media, og del gjerne bildene med oss på external-affairs@bahai.no

Bakgrunn

Den 18. juni 1983 – for 40 år siden denne måneden – ble 10 bahá'í-kvinner henrettet på et torg i Shiraz, Iran, i løpet av én natt. Etter måneder med tortur og fengsling ble de massehenrettet uten at familien visste det. En var 17, de fleste i 20-årene, noen i 50-årene. Forbrytelsen deres var deres tro på en tro som fremmet likestilling, rettferdighet og sannhet. De ble hengt én etter én, hver tvunget til å se neste kvinnes død i et forferdelig forsøk på å tvinge dem til å forkaste sin tro. Ingen gjorde det.

På selve dagen, 18. juni, hadde vi en nasjonal markering på Bahá'í-senteret. Det var mellom 70 og 80 deltagere. Alle tilstede hadde en indre lengsel; å hedre livene til kvinnene som ga sine liv for prinsippene de tror på, høre om og utveksle tanker om de mest grunnleggende prinsippene vi som mennesker har: likestilling og rettferdighet.

Programmet besto av:

- Bahá'í-troens tilblivelse og vekst – Lasse Thoresen
- Kvinnene som ble henrettet 18. juni 1983 og andre kvinnelige skikkelser i bahá'í-troen – Polin Rafat
- Our Story is One – Øystein Rekdal
- Arbeidet med religiøse minoriteter – Ed Brown (Generalsekretær i Stefanusalliansen)
- Noen ord av Bijan Gharakhani (Leder for Buskerud innvandrerråd og leder av flerkulturelt råd Viken)
- Appell ved Nasjonalt Åndelig Råd (v/ Nazila Dabestani)

Kampanjens overordnede hensikt er å belyse temaene likestilling og rettferdighet for kvinner i Iran, og egentlig overalt, uavhengig av deres tro og bakgrunn. Vi håper derfor at dette blir en inspirasjon for alle og enhver til å arrangere lokale markeringer eller annet kreativt tiltak for å hedre disse kvinnene, også i de lokale aktivitetene vi er en del av. Nettsiden byr på mye informasjon: <https://www.ourstoryisone.bic.org/>

Medlemmer i BKSK er nå Parvaneh Andacheh, Elnaz Zabihyan, Farid Lerstad og Natacha dos Santos.❖

Kontaktinfo

Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge

Hamang Terrasse 63, 1336 Sandvika
Tlf: 22 55 95 85
E-post: nsanor@bahai.no
Sekretær: Sasan Kamali, tlf: 982 68 782

Åpningstider for det nasjonale bahá'í-sekretariatet:

Kjernetid tirsdag–torsdag kl. 10.00–17.00 (Det vil variere om det er åpent mandager og fredager)

Ring gjerne for avtale
Stengt på bahá'í helligdager
Assisterende sekretær:

Turid Sjurseth
E-post: secretary-assistant@bahai.no

Nasjonal Kasserer

Behnam Bahrami
Waglegårdsveien 20, 4844 Arendal
Tlf: 901 87 377
E-post: behnam.bahrami@bahai.no
Nasjonalt fond Kontonr.: 7878 05 66697
Internasjonalt fond Kontonr.: 7220 30 45981 (merk formålet)

Intranett: www.bahai.no

Personlig pålogging

Tillitsmann for Huqúqu'lláh i Norge

Keyvan Hemmat
Orionveien 22, 2165 Hvam
Tlf: 911 13 563
E-post: huquq@bahai.no
Bankgiro: 5361 68 83557

Adresseforandring

Meldes til sekretariatet for Nasjonalt Åndelig Råd
E-post: secretary-assistant@bahai.no

Bahá'í Forlag

Hamang Terrasse 63, 1336 Sandvika
Tlf: 907 69 662 (Turid Sjurseth),
Butikk: 932 68 437 (Unn Rønning)
E-post: forlag@bahai.no
Nettbutikk: bahaiforlag.no
Bankgiro: 1503 24 91720

Norsk Bahá'í Institutt:

Inga-Lisa Dahl Hessel, Shayan Fallah, Esther Zarghooni-Hoffmann og Tanin Ashenaei
E-post: nbi@bahai.no

Nasjonal vekstkomité:

Mehdi Yahyavi, Roha Rezaeitazangi og Victoria Moghen
E-post: nvk@bahai.no

Bahá'í-samfunnets kontor for samfunnskontakt

Parvaneh Andacheh, Elnaz Zabihyan, Farid Lerstad og Natacha dos Santos
E-post: external-affairs@bahai.no

Bahá'í Skoleutvalg

Bjørn Hubendick, Houshyar Sabetrasekh, Nina Haugen, James Coburn og Pouya Sabzehjou
E-post: skoleutvalg@bahai.no

Sommerskolekomitéen

E-post: sommerskole@bahai.no

«Hvis et lite antall personer samles i kjærlighet, med absolutt renhet og hellighet og med hjertene løst fra verden, fornemmer Rikets følelser og det guddommeliges sterke magnetiske krefter og er ett i sitt lykkelige fellesskap, da vil denne sammenkomsten øve sin innflytelse over hele jorden. Denne gruppens karakter, ordene de taler og gjerningene de gjør, vil utløse himmelens gaver og gi en forsmak på evig salighet. Hærskarene fra forsamlingen i det høye vil forsvare dem, og Abhá-paradisets engler vil i ubrutt rekke komme ned for å hjelpe dem.»

– Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter